

genc BİRİKİM

Değerli Okurlarımız,

Yaratıcımız ve sahibimiz yüce Allah'a hamd, peygamberimiz Hz. Muhammed'e salât ve selam olsun. Yeryüzünde bulunma amacı, sadece yüce Allah'a kulluk etmek, onun rızasını gözetmek, yine onun dini, rızası ve davası için çalışmak, yaşamak ve mücadele etmek olan müminlere selam olsun.

Kulluğun getirdiği ve kulluktan kaynaklanan terk edilmeye asla müsait olmayan haller ve vakitler vardır müminler için. Rabbe verilmiş sözleri, zamana adanmış işleri vardır Müslümanların; hem kendilerini hem de tüm toplumu bağlayan sorumlulukları, ödevleri ve kaygıları vardır.

Şimdiye kadar okumadığımız, anlamadığımız, kavramadığımız, paylaşmadığımız, haykırmadığımız hakikatleri, erdemleri, söylemler ve eylemleri icra etme yoluna koyulmalıyız artık! Dünün, bugünün ve yarınların iblislerini, zalim, kâfir ve tağutlarını razı etmenin, bugünün işini yarınlara bırakmanın acı kaybına, daha ne zamana kadar göz yumulacak? Cehennem yakıtı olmaya, eşref-i mahlûkat olmaktan esfel-i safiline düşmeye neden bu denli heveslidir insanlar? Ertelenen, geciktirilen, gelmesi için ümit beslenen o yarınlar gelmeden, bekleyenlerin gitme vakti gelirse ya?

Rabbimizin adil hesabı ve elim azabı, asla ve kat'a gecikmez ve ertelenmez. An'ı geldiğinde ve muhatabını bulduğunda, kesinlikle inkıtaya uğramayacak olan o çetin gün için, vaktin kadr-u kıymetini bilip tekraren sorumlulukların kuşanılması, okunması gerekenlerin okunması, olması gerekenlerin hayat bulması için; vahyin kanatları altında, Rasulullah'ın (s.a.s) bayraktarlığıyla Rahman, Rahim olan Allah'ı (cc) razı edecek bir hayatın kapısının tokmağını, olanca samimiyetimizle ve hissiyatımızla vurmanın zamanı gelmedi mi, gelmedi mi, gelmedi mi?

Erteleyenler ve bekleyenler safında olmaksızın Rabbimize sığınarak, "Müslümanları ilgi-

lendiren tüm taşların altına ellerimizi koymamız gerektiği" bilincini yeniden yaygınlaştırmak durumundayız, zorundayız. Erteleyenlerin ve bekleyenlerin tekleyeceğini, paslanıp pörsüyeceğini ve kolaycılıkların insanları hep kayba götüreceğini hatırdan çıkarmamalı.

Rızasını isteyenlere ve aziz dini İslam'ı, yegâne hayat tarzı olarak kabul edenlere, rahmet ve savaş elçisi Muhammed Rasulullah'ı (s.a.s) rehber bilenlere, Rabbimizin; yollarını açacağına, işlerini kolaylaştıracağına iman ediyoruz.

Bu sayımızda; yazarımız Ali Kaçar, "**Sykes-Picot Antlaşması'ndan Siyonist İsrail'in Kuruluşuna**" başlıklı makalesinde, işgalci zalim Siyonizm'in kuruluş sürecini, ayrıntılarıyla ve kimi bilenmeyen yönleriyle gündeme getiriyor.

Sayımızın dosya konusunu, "**Hak ve Bâtil**" olarak belirledik. Dosya konusu çerçevesinde yazarlarımız; Emrah Doğru, Erdal Tuğrul, Fatih Pala, Rüveyde Bera Pala, Zeynep Koç ve Sercan Akbayrak'ın; her biri önemle okunmayı hak eden makale ve deneme yazılarını, dikkatle okumanızı öneririz.

Ayrıca Ali Kaçar'ın, önceki sayıda yayınladığımız "**Kıbrıs'ta Siyonist İşgal**" başlığını taşıyan makalesinin ikinci bölümünü; Cefai Demirel'in "**Her Nefis Ölümü Tadacaktır**", Taşkın Önel'in "**Gerçek Sanatsever**" başlıklı yazılarını, yine Taşkın Önel'in "**Sen de**" adını verdiği şiirini, İsmail Ceylan'ın "**Batı Dünyasında Filistin'e İlişkin Önyargı Nihayet Değişiyor**" başlıklı çeviri çalışmasını istifadenize sunduk.

"**Kurban ve İnfak Bilinci**" dosya konulu 264. sayımızda buluşmak üzere yüce Allah'a emanet olun.

Bu sayımızda...

- 3 **Sykes-Picot Antlaşması'ndan Siyonist İsrail'in Kuruluşuna**
Ali KAÇAR
- 11 **Her Nefis Ölümü Tadacaktır**
Cefai DEMİREL
- 14 **Gerçek Sanatsever**
Taşkın ÖNEL
- 16 **Hakka Yapılan En Büyük Zulüm Batıl ile Örtmek**
Erdal TUĞRUL
- 22 **Hz. Musa'nın (AS) Hayatı Aynasından Hak-Batıl Mücadelesi**
Fatih PALA
- 25 **Hakla Batılı Karıştırıp Batılı Hak Gibi Gösterenler**
Emrah DOĞRU
- 28 **Hak-Batıl Mücadelesine Rabbani Bir Bakış**
Sercan AKBAYRAK
- 34 **Hakkın Önündeki Engel: Şüphe**
Rüveyde Bera PALA
- 36 **Bir Ayrım Olarak Kur'an**
Zeynep KOÇ
- 38 **Batı Dünyasında Filistin'e İlişkin
Ön Yargı Nihayet Değişiyor**
Othman MAQBEL
- 41 **Kıbrıs'ta Siyonist İşgal - II**
Ali KAÇAR
- 48 **Sen de**
Taşkın ÖNEL

genc BİRİKİM

Yıl: 23 Sayı: 263

**Sahibi ve Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü**
Ali KAÇAR

Genel Yayın Yön.
Fatih PALA

Yazışma Adresi
Korkutreis Mah. Yeşilirmak Cad. No:9/1
Çankaya - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri
Korkutreis Mah.
Yeşilirmak Cad. No:9/1 Çankaya - ANKARA

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Strazburg Caddesi No : 31/17 Sıhhiye -
ANKARA
Telefon: 0 312 229 1881

Baskı Tarihi
11.05.2024

Değerli Okuyucularımız/Yazarlarımız,
Yazılarınızı Times New Roman karakteriyle 12 punto büyüklüğünde yazılmış olarak, sayfanın sağ, sol, üst ve alt boşlukları 2,5 cm, satır aralığı: tek ve iki yana yaslanmış olarak göndermenizi; yazılarınızın en az 2 en çok 4 sayfa olmasını, yazınız 4 sayfadan fazla ise 2 veya daha fazla olarak bölümlenmiş şekilde göndermenizi rica ederiz.

Abonelik Şartları: Yurtiçi abonelik için 1 yıllık abonelik ücreti olan 550 (beşyüzelli) Türk Lirası'nı (Elden teslim fiyatıdır. Kargo ile teslim alacak abonelerimiz için kargo ücreti abonelere aittir.) "Mustafa SARICA Kuveyt Türk Katılım Bankası TR920020500009457261200001 IBAN No'lu" hesaba yatırmanız yeterlidir.

Dijital dergi aboneliği için yine aynı hesaba 1 yıllık abonelik ücreti olan 400 (dört yüz) Türk Lirası'nın yatırılması yeterlidir.

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdersisi@gmail.com

Sykes-Picot Antlaşması'ndan Siyonist İsrail'in Kuruluşuna - I

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Britanya (İngiltere), dönemin süper ülkesi olup bir sömürge imparatorluğu idi¹. Orta Doğu bölgesi, 1900'ü yılların başından itibaren petrolün keşfedilmiş olması nedeniyle, başta İngiltere olmak üzere, diğer emperyal ülkelerin de göz diktikleri bir bölge olmuştur. Bu bölge, Churchill'in de dediği gibi, sömürgeci ülkeler için "bir damla petrol, bir damla kandan daha kıymetli" görüldüğü için emperyal kavgaların odak noktası hâline gelmiştir. Petrolün keşfedildiği bu bölge ise Osmanlı İmparatorluğunun egemenliğinde bulunmaktaydı. İngiltere hem bu petrol bölge-

Osmanlı'nın Almanya yanında savaşa girmesi, İngiltere için ele geçmez bir fırsat olarak görülmüştü. Çünkü İngiltere'nin amacı hem petrol bölgesini ele geçirmek hem de sömürgesi Hindistan'a gidiş gelişi kolaylaştırmak istiyordu. Bunun için de Osmanlı'nın parçalanması gerekiyordu.

lerini ele geçirmek hem de sömürgesi Hindistan'a² gidiş gelişi kolaylaştırmak için ya Osmanlıyı parçalamak ya da hilafeti kontrolü altına almak³ istiyordu. II. Abdülhamit'in halifeliği devam ettiği müddetçe bu amacını gerçekleştirmesi de mümkün değildi. Bu nedenle Abdülhamit'i devirmek için İttihat ve Terakki Cemiyetini (İTC) desteklemişti. Nitekim bu amacına 1908'de, II. Meşrutiyet'i ilan

et(tir)mekle ulaşmıştı.

1908'den itibaren Osmanlı, İttihat ve Te-

² Hindistan, o dönemlerde Pakistan, Bangladeş ve Keşmir'den oluşmaktaydı. Pakistan, 15 Ağustos 1947'de Hindistan'dan, Bangladeş ise 16 Kasım 1971'de Pakistan'dan ayrılarak bağımsız birer devlet haline gelmişlerdir. Keşmir ise Hindistan (Cammu Keşmir), Pakistan (Azad Keşmir) ve Çin (Aksai Çin) arasında üçe bölünmüş haldedir.

³ İngiltere, Arapların yaşadığı bölgeyi Osmanlı'dan ayırarak kendi kontrollerinde bir hilafet merkezi oluşturmak istiyordu. Bu hilafet makamına getirmek istedikleri kişi ise Şerif Hüseyin idi. Bkz; Prof. Dr. Tayyar Arı, Geçmişten Günümüze Ortadoğu, MKM Yayıncılık, 4.bsk. Ekim 2008, Bursa, s.126

¹ Üzerinde güneş batmayan imparatorluk olarak bilinmesinin nedeni işgalci olması idi. Uzak Doğu'dan Amerika kıtasına ve küçük ada parçalarına kadar birçok toprağı kendine katma girişiminde bulunan İngiltere işgal faaliyetleriyle ün de salan emperyal bir ülkedir.

rakki Cemiyetinin (İTC) yönetimindeydi. II. Abdülhamit'in İTC tarafından devrilmesinden sonra Osmanlı hem toprak hem de kan kaybetmeye başlamıştı. Bir taraftan Trablusgarp savaşı, diğer taraftan da Balkan savaşları Osmanlıyı yıpratmaya başlamıştı. İtalya ile Trablusgarp'ta Uşi antlaşmasını⁴ imzalamasına rağmen, Balkan savaşları ile baş edemez hâle gelmişti ve kısa bir süre sonra da Birinci Dünya Savaşı başlamıştı. Osmanlı bu savaşta İngiltere'nin yanında yer almak istemişse de bu kabul görmemiş ve Almanya'nın yanında savaşa girmek zorunda

4 Trablusgarp savaşını son erdirmek için Osmanlı ile İtalya arasında 15 Ekim 1912'de Uşi'de başlayan görüşmeler 18 Ekim'de sona ermiştir. Bu tarihte on maddelik Uşi (Ouchy) Antlaşması imzalanmıştır. Uşi, İsviçre'nin Lozan şehrinde bir kasaba olduğu için bu antlaşmaya Lozan Antlaşması olarak bilinir. Daha geniş bilgi için Prof. Nihat Erim'in "İtalya ile Uşi Barış Andlaşması" yazısı bkz; https://www.ttk.gov.tr/wp-content/uploads/2016/11/11-Usi_Baris_Andlasmasi.pdf

kalmıştı. Osmanlının Almanya yanında savaşa girmesi, İngiltere için ele geçmez bir fırsat olarak görülmemişti. Çünkü İngiltere'nin amacı hem petrol bölgesini ele geçirmek hem de sömürgesi Hindistan'a gidiş gelişi kolaylaştırmak istiyordu. Bunun için de Osmanlının parçalanması gerekiyordu.

İşte İngiltere, bu amacını gerçekleştirmek için, bir yandan cep hede Osmanlı ile savaşırken diğer yandan Osmanlıdaki milliyetçi hareketleri kıskırtmaya başlamıştı. Kıskırtılmaya en elverişli kesim, Arap milliyetçileri ama özellikle de Şerif Hüseyin ve ailesiydi. II. Abdülhamit, Şerif Hüseyin ve oğullarına güvenmediği için, bu aileyi 16 yıl İstanbul'da göz önünde bulundurmuydu. Ancak 1908'de İTC yönetime gelince Şerif Hüseyin, 12 Kasım 1908'de Hicaz valisi ve Mekke emiri olarak Arabistan'a

gönderilmiştir.⁵

Şerif Hüseyin'in İngilizlerle Görüşmeye Başlaması

Şerif Hüseyin, Mekke emirliğine atandıktan sonra, bölgedeki gücünü ve etkisini artırmak için yoğun bir çaba içerisine girmiştir. Gerek Necid bölgesinde Abdülaziz İbn Suud ile gerek Asir bölgesinde isyan eden Seyyid İdrisi ile çatışmasında Osmanlının kendisine yardım etmediğini bahane ederek İngilizlere yanaşmış ve Osmanlıya karşı bağımsızlık için faaliyetlerini yoğunlaştırmıştır. Bu amaçla henüz Birinci

5 Ömer Turan, Medeniyetlerin Çatıştığı Nokta Ortadoğu, Yenişafak, tarihsiz, s.105-106; Emir Şekip Arslan'a göre Hüseyin'in emarete tayininde İttihatçıların Sultan Abdülhamit'e baskısı etkili olmuştur, bkz; <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/2735166>

Dünya Savaşı başlamadan Şubat 1914 itibariyle İngilizlerle temasa geçmiştir.

Şerif Hüseyin, oğlu Abdullah kanalıyla İngiltere'nin Mısır genel valisi Lord Kitchener ve İngiliz doğu işleri Sekreteri Ronald Storrs'la görüşerek İngiliz hükûmetinden yardım istemiştir. Başlangıçta İngiltere tarafından kabul edilmemişse de kısa bir süre sonra Ekim 1914'te İngiliz doğu işleri sekreteri Ronald Storrs, bir ulak kanalıyla Şerif Hüseyin'e gönderdiği mektupta Osmanlı devletinin, İngiltere ile savaşa girmesi durumunda, Şerif Hüseyin'in ne yönde bir politika izleyeceğini sormuştur. Şerif Hüseyin ise ulağa verdiği cevapta şunları söylemiştir: "Bizim Osmanlı İmparatorluğuna karşı taahhüt ve vecibelerimiz varsa onların da bize karşı taahhütleri vardır. Onlar bizim hukukumuzla tecavüz ettiler. Bunun mesuliyeti, huzur-ı ilahide kendilerine düşer. Biz de onların hukukuna riayet etmez isek bundan yine kendileri mesuldür."⁶

Şerif Hüseyin'in oğlu Abdullah da Ronald Storrs'a gönderdiği mektupta; işbirliği için İngiltere'nin, Arabistan'ın iç işlerine müdahil olmayacağına ve Osmanlı yönetiminden ya da dışarıdan gelen saldırılara karşı Şerif Hüseyin'i koruyacağına dair garanti istenmiştir. Buna cevaben Lord Kitchener tarafından yazılan 31 Ekim 1914 tarihli mektupta "... Eğer Arap ulusu, bizi Türklerin zorladığı bu savaşta İngiltere'ye yardım ederse İngiltere, Arabistan'a hiçbir müdahalenin olmayacağını garanti eder ve dış saldırılara karşı her türlü yardımı yapar. Gerçek Arap ırkından bir halifenin, Mekke ve Medine'de seçilmesi gerçekleşebilir." demektedir. Mektup, Abdullah'a Kahire'den şu ekle ulaştırılmıştı:

6 Umut Akcakaya ile Erdal Aydoğan'ın "Hatıralar İşğinda Şerif Hüseyin İsyanı ve Hicaz Cephesi" yazısı için bkz; <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/2735166>, s.356,357 vd.; Prof. Dr. Tayyar Arı, Geçmişten Günümüze Ortadoğu, MKM Yayıncılık, 4.bsk. Ekim 2008, Bursa, s.128

"Eğer Mekke emiri, bu çatışmada İngiltere'ye yardım etmek istiyorsa İngiltere Emir Hüseyin'in kutsal ve eşi bulunmayan görevini tanımayı ve ayrıcalıklarının bütün dış saldırılara, özellikle Osmanlıların saldırılarına karşı garanti eder." Kitchener'in mektubu gönderdiği gün, Osmanlıdan da cihat çağrısı alan Hüseyin, kaçamak cevaplarla cihada katılamayacağını bildirmiştir.⁷

Şerif Hüseyin'in oğlu Faysal⁸ ise 26 Mart 1915'te Suriye'deki Arap milliyetçileriyle (El-Fettat ve El-Ahd cemiyetleriyle) görüşmüş ve onlara Kitchener'in önerileri hakkında bilgi vermiştir. Oradan da İstanbul'a giderek İTC yönetimi ile görüşmüştür. Harbiye Nazırı Enver Paşa, bir de Şerif Hüseyin'e hitaben, 8 Mayıs 1915 tarihli bir mektup yazmıştır. Bu dönemde Çanakkale Savaşı kazanılmış ve İngiltere, müttefikleriyle birlikte 250 bin askerini kaybetmişti. 23 Mayıs'ta Arap milliyetçileri ile yapılan görüşmede, Türkiye karşısında İngiltere ile hangi koşullarda iş birliği yapabileceklerini belirleyen bir protokol imzalamışlardır.⁹ Şam'daki bu görüşmelerde bu cemiyetler tarafından hazırlanan Şam protokolüne göre:

- Kuzeyde Adana-Mersin'den başlayıp Birecik, Urfa, Mardin, Midyat, Cizre, İmadiye hattını takip ederek İran sınırına, doğuda İran sınırından İran Körfezi'ne, güneyde Hint Okyanusu'nda Aden'e ulaşan ve batıda Kızıldeniz ve Akdeniz'i takip ederek tekrar Mersin'e ulaşan bölgede bağımsız bir Arap Devleti kurulacak,

- Kapitülasyonlar kaldırılacak,

- Büyük Britanya ile kurulacak bağımsız Arap devleti arasında bir savunma anlaşması

7 Tayyar Arı, age. s.130-131

8 Şerif Hüseyin'in iki oğlu yani Abdullah da Faysal da Osmanlı Meclisinde mebusu. Abdullah Mekke, Faysal ise Cidde temsilcisiydi. Bkz; Arı, age. s.127

9 Arı, age. s.132-133

yapılacak,

- Büyük Britanya'ya ekonomik öncelik verilecektir.

Ronald Storrs'a gönderilen 14 Temmuz 1915 tarihli mektupla Şam Protokolü'nde belirlenen bölgede, Arap bağımsızlığından ve Arap halifeliklerinden bahsedilmiştir.¹⁰ Ancak Şerif'in talepleri, İngilizler tarafından çok abartılı bulunmuştur.¹¹ İngiltere'nin bu tavrından dolayı Şerif Hüseyin, Osmanlı devletine başvurup Hicaz Emirliğinin babadan oğula geçmek üzere kendisine verilmesini istediye de bu

isteği kabul edilmemiştir.¹² İngiltere'nin tavrına bozulan Şerif Hüseyin, Mısır Müstemele İdaresi Yüksek Komiseri Henry McMahon'a gönderdiği 9 Eylül 1915 tarihli mektupta, İngilizlerin bu tavrından dolayı yaşadığı hayal kırıklığını şöyle ifade etmiştir: "...mektubunuzda göstermiş olduğunuz, soğuk ve tereddütlü tavrınız birbirinden ayrılma, birbirine soğuma ya da bu tür bir şey anlamına geliyor şeklinde anlaşılacaktır. Halkımız, güven duyduğu ve inandığı son merci olan ünü (dünyaya) yayılmış British İmparatorluğu ile ilk olarak sınır konusunun görüşülmesini gerekli görmektedir."

10 Şerif Hüseyin'in İngiltere'ye 14 Temmuz 1915 tarihinde önerdiği 6 maddelik anlaşma metninden ilk iki maddesi için bkz; Turan, age. s.107

11 Akcakaya-Erdal Aydoğan, agy, s.358

12 Fahir Armaoğlu, 20. Yüzyıl Siyasi Tarihi, C.I: 1914-1980, T. İş Bankası Yayınları, 7. bsk. 1991, Ankara, sh.125

Şerif Hüseyin, hazırlıklarını bitirdikten sonra, 10 Haziran 1916'da Mekke'deki Osmanlı garnizonuna saldırısı ile Arap ayaklanmasını (ihanet savaşını) başlatmıştır. Bazı yerleri ele geçirse de Osmanlıya karşı ayaklanma, Araplar arasında taraftar bulmamıştır. Hatta Hüseyin'i, Osmanlıyı parçalamaya çalıştığından dolayı hainlikle suçlamışlardır. Dolayısıyla Hüseyin'in ayaklanması, çok dar bir çevrede kalmıştır.

Buna karşılık olarak McMahon tarafından gönderilen 24 Ekim 1915 tarihli mektupta, İngiliz yönetimi muğlak ifadelerle ve belli şartlara bağlayarak Şerif'in taleplerinin bir kısmını kabul etmiştir.¹³

McMahon'a göre Mersin ve İskenderun bölgeleri ile Şam, Hama, Humus ve Halep'in batısında kalan bölge Arap krallığı içine dâhil edilemez. McMahon, yukarıdaki esasların kabul edilmesi durumunda Büyük Britanya'nın, Arap liderleri ile var olan anlaşmalarına ters düşmeyecek şekilde ve "Fransa'nın çıkarlarına zarar vermeden

hareket etme serbestisine sahip olduğu yerlerde", Şerif Hüseyin tarafından teklif edilen sınırlar içerisinde Arapların bağımsızlığını tanımaya ve desteklemeye hazır olduğunu bildirmiştir. Bu topraklarda kurulacak en uygun hükûmet şekli için İngiltere, Araplara danışmanlık ile yardım yapacak ve hizmetlerini Arapların faydası için yürürlüğe koyacaktır.

McMahon, İngiltere'nin Bağdat ve Basra bölgesindeki çıkarlarını, Arap liderlerle (Necid, Umman, Katar, Bahreyn ve Kuveyt emirleri) olan angajmanlarını ve Fransa'nın Suriye üzerindeki iddialarını özellikle vurgulayarak ancak bunlarla ters düşmeyecek bir sınır tespitine

13 Umud Akcakaya ile Erdal Aydoğan'ın "Hatıralar Işığında Şerif Hüseyin İsyanı ve Hicaz Cephesi" yazısı için bkz; <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/2735166>, s.357 vd. Henry McMahon'un 24 Ekim 1915 tarihli mektubun maddeleri ve ayrıntıları için bkz; Arı age. s.135; Turan, age. s. 107

kapı açmıştır.¹⁴

Emir Abdullah, babası ile McMahon arasındaki yazışmaları şöyle özetlemiştir: "Büyük Britanya, bağımsızlık savaşında Arapların Türkleri ve Almanları Arap bölgelerinden çıkarmak için ihtiyaç duydukları her şeyi temin edecekti. Babam, Suriye'deki Hizbu Arabiyyeti'l-Fetat'ın merkez komitesinin kararlarına uygun olarak Arap ülkesinin sınırlarını şöyle belirlemişti: İskenderun'dan güneye doğru Refah'ta Mısır sınırı ve Tih Çölü, Kızıldeniz ve batıya doğru Babü'l-Mendeb, doğuda Maskat ve Umman, sonra kuzeye doğru Bahreyn ve Kuveyt, daha yukarıda Basra vilayeti ve İran sınırı, yine kuzeyde Arap bölgelerinin Kürt bölgeleriyle birleştiği yerler, sonra batıya doğru Cizre ve Musul'u içine alarak Halep'i güneyde bırakan ve İskenderun'a varan sınır.

14 Akcakaya-Aydoğan, agy. s.359; Ayrıca bkz; Ömer Turan, Medeniyetlerin Çatıştığı Nokta Ortadoğu, Yenişafak, tarihsiz, s.107

McMahon, hükûmeti adına yazdığı mektuplardan birinde, bu bölgeler bağımsızlığına kavuşturuluncaya kadar İngiliz hükûmetinin birlikte mücadele ve destek sözü verdiğini bildirmiştir.¹⁵

Şerif Hüseyin, McMahon'a gönderdiği 1 Ocak 1916 tarihli mektubunda, Halep ve Beyrut konusundaki İngiliz şartlarını "geçici" olarak kabul ettiğini bildirmiş. İngilizlerle esaslar üzerinde anlaşığına kanaat getiren Şerif Hüseyin, 18 Şubat 1916 tarihli son mektubu ile isyan hazırlıklarını anlatmış ve maddi yardım talep etmiştir. Şerif Hüseyin-McMahon görüşmeleri incelendiğinde sınırlar konusunun muğlak bırakıldığı ve savaştan sonra ele alınmasının kabul edildiği görülecektir.

1915 yılı içerisinde yapılan görüşmeler neticesinde, İngiltere ile Şerif Hüseyin arasında 1916 Ocak ayında bir anlaşmaya varılmıştır.

15 Kral Abdullah, Biz Osmanlı'ya Neden İsyân Eттіk? Klasik yayınları, 2.bsk. Mayıs 2006, İstanbul, s.96

İngiltere, Lübnan hariç, Şerif Hüseyin'in isteklerini kabul etmiştir. İngiltere, Şerif Hüseyin'le yapılan müzakerelerden Fransa'yı 1915 Kasım ayında haberdar etmiştir.¹⁶

Şerif Hüseyin, hazırlıklarını bitirdikten sonra, 10 Haziran 1916'da Mekke'deki Osmanlı garnizonuna saldırısı ile Arap ayaklanmasını (ihanet savaşını) başlatmıştır. Bazı yerleri ele geçirse de Osmanlıya karşı ayaklanma, Araplar arasında taraftar bulmamıştır. Hatta Hüseyin'i, Osmanlıyı parçalamaya çalıştığından dolayı hainlikle suçlamışlardır. Dolayısıyla Hüseyin'in ayaklanması, çok dar bir çevrede kalmıştır.

"... İngilizlerle savaşan Osmanlı ordularına karşı yapılmış 1916 Arap ayaklanması, çok isteksizce başlamış, İngilizler tarafından örgütlenmiş ve desteklenmiş olmasına rağmen, etkili olmaktan çok uzak kalmıştır. Üstelik 1916 ayaklanması, ganimete düşkünlükleri ulusal isteklerini kat kat aşan bedevi aşiretleri tarafından yapılmıştır.

Bu durum hem Orta Doğu halklarınca hem de Müslüman dünyasında tasvip edilmemiş hatta o günkü koşullarda hilafete karşı bir başkaldırı olarak nitelenerek ihanetle eşdeğer tutulmuştur.¹⁷

İngilizlerin Arap Yarımadası'ndaki girişimleri, oynadığı oyunlar Şerif Hüseyin ile

İngiltere, bölgede ayak oyunlarına devam etmiştir. Bu sefer Fransa ile Orta Doğu'yu kendi aralarında âdeta cetvelle paylaşmak için görüşmelere başlamıştır. 9 Mayıs'ta başlayan görüşmeler, İngiltere ile Fransa arasında 16 Mayıs 1916'da Orta Doğu'yu paylaşmayı öngören Sykes-Picot Antlaşması'nın imzalanmasıyla neticelenmiştir.

sınırlı kalmamıştır. İstanbul tarafından Mayıs 1914'te Necid emiri olarak atanan İbni Suud, 26 Aralık 1915'te İngilizlerle gizli bir iş birliği ve yardımlaşma anlaşması imzalamıştır. Aralık 1915'te varılan anlaşma uyarınca İbn-i Suud, İngiltere kontrolündeki emirliklere saldırmayacak ve Osmanlı devletine, topraklarını üs olarak kullanılmayacaktır.¹⁸ Buna mukabil İngilizler, Suud'un Necid toprakları ve Basra Körfezi'nin güney kıyılarında (Kuveyt hariç)

İbni Suud'un egemenliğini tanımıştır. Oysa bu topraklar üzerinde İngiltere, Şerif Hüseyin'in egemenliğini tanımıştı. İngiltere ile anlaştıktan sonra İbn Suud, Osmanlı devletine savaş ilan etmemiş ancak Basra Körfezi'nde İngiltere'yi rahat bıraktığı için, İngiltere'nin Irak'taki muharebelerini çok kolaylaştırmıştır.¹⁹

Orta Doğu'yu Paylaşma Antlaşması (Sykes-Picot Antlaşması)

İngiltere, bölgede ayak oyunlarına devam etmiştir. Bu sefer Fransa ile Orta Doğu'yu kendi aralarında âdeta cetvelle paylaşmak için görüşmelere başlamıştır. 9 Mayıs'ta başlayan görüşmeler, İngiltere ile Fransa arasında 16 Mayıs 1916'da Orta Doğu'yu paylaşmayı öngören Sykes-Picot Antlaşması'nın imzalanmasıyla neticelenmiştir. Bu antlaşma, İngiltere adına Sir Mark Sykes (yazar ve politikacı), Fransa adına ise Georges Picot (diplomat ve avukat) tarafından yürütüldüğünden dolayı Sykes-Picot

16 Fahir Armaoğlu, 20. Yüzyıl Siyasi Tarihi, C.I: 1914-1980, T. İş Bankası Yayınları, 7. bsk. 1991, Ankara, sh.125-126

17 Arı, age. s.136

18 Akcakaya-Aydoğan, agy. s.361

19 Armaoğlu, age. s.126

adını almıştır. Daha sonra Rusya'ya da kabul ettirilen bu antlaşma, İtalyanlar ile Araplardan gizli tutulmuştur.²⁰

Bu antlaşmaya göre,

a) Erzurum, Trabzon, Van, Bitlis, Muş, Siirt Rusya'ya bırakılacaktı

b) Fransa, Suriye'nin kıyı bölgelerini ve Kilikya olarak bilinen yöredeki Adana vilayetini, Antep-Mardin, Aladağ-Kayseri ve Eğin-Harput bölgesini ele geçiriyordu

c) İngiltere, Bağdat'la birlikte Güney Irak ile Filistin'deki Hayfa ve Akra limanlarını alıyordu

ç) İngiltere ve Fransa'nın egemenliğinde kalacak bölgeler arasında bir Arap Devletleri Konfederasyonu ya da bağımsız, tek bir Arap devleti kurulacaktı. Ancak bu bölge de İngilte-

re ve Fransa arasında etki alanlarına ayrılmıştı. Suriye hinterlandı ve Musul vilayeti Fransa'nın, Filistin ve İran sınırı arasındaki bölge de İngiltere'nin etki alanı olarak belirleniyordu

d) İskenderun serbest liman olacaktı;

e) Filistin, uluslararası bir yönetime bırakılacaktı.²¹

Bu gizli anlaşma, İngilizlerin Mekke şerifi Hüseyin bin Ali'ye verdikleri sözlerle çelişmekteydi. Ama bundan Şerif Hüseyin ve oğullarının haberi yoktu. Oysa Şerif Hüseyin, Araplara Osmanlı devletinin dağılmasından sonra daha önemli bir pay verileceği izlenimiyle Osmanlılara karşı ayaklanmıştı. İtalya ise anlaşma konusunda, Almanya'ya savaş açtıktan sonra Ağustos 1916'da bilgilendirilmiştir. İtalya'nın hoşnutsuzluğunu gidermek için İngiltere ve Fransa, Nisan 1917'de yapılan Saint-Jean-

20 Baskın Oran, Türk Dış Politikası, İletişim Yayınları, c.I:1919-1980, 2.bsk.2001, İstanbul, sh.199

21 Oran, age.sh.199

de-Maurienne Anlaşması ile Güney ve Güneybatı Anadolu'yu Konya'ya da içerecek biçimde Antalya'yla İzmir arasındaki bölge ve İzmir'in kuzeyinde bir etki alanını İtalya'ya vermeyi taahhüt etmişlerdir.²²

Sykes-Picot Antlaşması Şerif Hüseyin'in istediğinden tamamen farklı bir antlaşma idi. Şerif Hüseyin'e bırakmayı vadettiği toprakların bir kısmını İbn Suud'a veren İngiltere, kalan kısmını da Fransa ile paylaşmak ve nüfuz bölgelerine ayırmak suretiyle Arapları ikinci defa aldatmış oluyordu. Şerif Hüseyin ise gizli antlaşmalardan habersizdi ve Mekke'de Arap ayaklanmasını (10 Haziran) başlatmıştı. Kendini Arabistan kralı ilan edince (5 Ekim) İngiltere tarafından bağımsız Hicaz hâkimi olarak tanınmıştır.

Gizli Anlaşmalar Bolşevik İhtilali ile İfşa Edilmiştir

1917 Sovyet Devrimi'nin ardından kurulan yeni Bolşevik hükûmet, savaştan çekilerek Sykes-Picot Antlaşması ile benzeri gizli paylaşım anlaşmalarını yayımlamış ve bunların Rusya'yı ilgilendiren bölümlerinin kendileri açısından geçersiz olduğunu ilan etmiştir.²³ Bolşevik İhtilali ile çarlığın yıkılması ve Bolşeviklerin, çarlık diplomasisinin bütün gizli vesikalarını açığa vurması, Araplar için soğuk bir duş olmuş ve İngiltere'nin oyunlarını bütün çıplaklığı ile gör-

22 Oran, age. s.199; http://farabi.selcuk.edu.tr/suzep/tarih/ders_notlari/guz_yariyili/bolum_9/bolum09.html

23 http://farabi.selcuk.edu.tr/suzep/tarih/ders_notlari/guz_yariyili/bolum_9/bolum09.html

Sykes-Picot Antlaşması Şerif Hüseyin'in istediğinden tamamen farklı bir antlaşma idi. Şerif Hüseyin'e bırakmayı vadettiği toprakların bir kısmını İbn Suud'a veren İngiltere, kalan kısmını da Fransa ile paylaşmak ve nüfuz bölgelerine ayırmak suretiyle Arapları ikinci defa aldatmış oluyordu.

müşlerdir.²⁴ İş birlikçi Şerif Hüseyin ve oğulları, ikinci darbeyi ise 1917'de ilan edilen Balfour Deklarasyonu ile yemiştir. Çünkü bu deklarasyon ile Filistin topraklarında bir Siyonist Yahudi devletinin kurulması öngörülmüştü. Oysa Filistin'in de içinde bulunduğu topraklarda, Büyük Arap Krallığı kurulacaktı ve kral olarak da Şerif Hüseyin'in olacağı İngiltere tarafından söz verilmişti. İngiltere bununla da yetinmeyecekti.

Şerif Hüseyin'e karşı daha şanslı gördüğü İbni Suud'a yardım ederek İbni Suud'un bütün Arap Yarımadasına hâkim olmasını sağlamışlardır.²⁵

İngiltere, sadece Şerif Hüseyin'e karşı ikili oynamamıştı; müttefiki Fransa'ya karşı da ikili oynamıştı. İngiltere, Sykes-Picot anlaşmasıyla Musul'un Fransa'ya bırakılmasından hoşnut olmamıştı. İngiltere, bir oldubittiye getirerek 1918'de İskenderun'a kadar, Suriye'yi ve Musul yakınlarına kadar, Irak'ı işgal ederek 1 Kasım 1918'de Musul-Kerkük bölgesine el koydu ve sadece Suriye, Lübnan ve Çukurova'yı Fransızlara bıraktı. Bu değişiklik, Fransa'da büyük tepkilerle karşılandı. Almanya ile imzalanacak barış antlaşması nedeniyle İngiltere, eski ortağını köşeye sıkıştırdı; ona değişikliği kabul ettirdi.²⁶ (Devam edecek)

24 Armaoğlu, age. sh.126

25 Ömer Turan, Tarihın Başladığı Nokta Ortadoğu, İstanbul, tarihsiz. sh.112

26 Hakkı Öznur, Cahşların Savaşı, Altınküre Yayınları, 1.bsk. Nisan 2003, Ankara, s. 788

Her Nefis Ölümü Tadacaktır

Cefai DEMİREL

“Her nefis ölümü tadacaktır. Sizi bir imtihan olarak hayır ile de şer ile de deniyoruz. Ancak bize döndürüleceksiniz” (Enbiya, 35).

“Her canlı ölümü tadacak ve sonunda dönüp huzuruma geleceksiniz” (Ankebut, 57).

“Herkes ölümü tadacaktır, yaptıklarınızın karşılığı size eksiksiz olarak ancak kıyamet gününde verilecektir. Kim cehennemden uzaklaştırılır da cennete konursa artık kurtulmuştur. Dünya hayatı zaten aldatıcı şeylerden ibarettir” (Al-i İmran, 185).

Bu ayetleri kabristanlarda ya da cenaze arabalarında sıkça görürüz. Dostumuz veya yakınlarımızdan birileri vefat ettiğinde bu ayetleri kabristanda görürüz.

Bu dünya için geçer akçe olan para, altın, mülk, makam, mevki, ün, ahiret hayatında önemini yitirmiştir. Bu dünyanın geçer akçeleri, öbür dünyada geçmemektedir. Öbür dünyanın geçer akçeleri; iyilikler, hayırlar, ibadetler, infaklar ve Allah'a, şirk karışmamış kulluktur.

Mevtanın yakınları, birkaç günlük üzüntüden sonra günlük meşgalelerine dalarlar. Fakat günlük meşgalesine dönemeyen biri vardır? O da mevtadır. Onun için dünyalık meşgaleler önemini yitirmiştir.

“O gün herkesin kendine yeter derdi vardır” (Abese, 37).

Rabbimiz, kıyamet gününden bahsederken **“Kişinin kardeşinden, annesinden, babasından, eşinden ve çocuklarından kaçacağı**

gün kulakları sağır edercesine şiddetli ses geldiği vakit, işte o gün onlardan herkesin kendini meşgul edecek bir işi vardır.” (Abese, 33-37) demektedir. Kişinin ölümü, kendisi için küçük kıyamettir. Artık kendisi için bu dünyada hiçbir amel, hayır, iyilik yapamayacaktır.

Bu dünya için geçer akçe olan para, altın,

İsa (as) Koyun

mülk, makam, mevki, ün, ahiret hayatında önemini yitirmiştir. Bu dünyanın geçer akçeleri, öbür dünyada geçmemektedir.

Öbür dünyanın geçer akçeleri; iyilikler, hayırlar, ibadetler, infaklar ve Allah'a, şirk karışmamış kulluktur.

Musalla taşında yatan mevta için, yüksek kâr veren faiz, repo, altın, döviz, arsa, mülk hiçbir değer taşımaz. Bir gün önce bunlar için varını yoğunu verecek olan mevta, bir gün sonra bunlara burun kıvrır.

Musalla taşında yatan mevtaya, bir vadi dolusu altın verseniz, en güzel kadını vadetseniz, seni ülkenin başına başkan yapacağız deseniz yine de umurunda olmaz. Bütün bunlar mevta için önemini, değerini bir anda kaybetmiştir. Değerler yeni bir mana kazanmıştır onun için. Namazları, oruçları, hayırları, iyilikleri onun için değerli hâle gelmiştir.

Rivayet olunur ki İsa (as) bir gün bir koyunun kulağına eğilir ve bir şeyler söyler. Bu andan itibaren koyun, yemeden ve içmeden kesilir. İyice zayıflar ve erimeye başlar. Ahali koyunun bu durumunu çok merak eder. İsa (as) koyuna ne söyledi de koyun, bir anda bu hâle geldi. Artık dayanamayıp İsa'ya (as) sorarlar: "Ey İsa (as), koyuna ne söyledin de koyun yemeden içmeden kesildi? Giderek zayıfladı ve erimeye başladı?"

İsa (as): "Koyuna size söylediğimden başka bir şey söylemedim. Sizlere ölüm var dediğim gibi, ona da ölüm var ya koyun, bir gün sende öleceksin dedim. Koyun bir defa söylememle ölümü anladı, zayıfladı, eridi ancak sizlere her zaman söylüyorum, sizler anlamadınız." der.

Bugün bizler de Kur'an okuyoruz, yakınlarımızı defnediyoruz, kabirlere gidiyoruz, Ankebut suresinin bu ayetini oralarda okuyoruz, kabirden dışarı adım atınca dünya telaşına dalıyo-

أَنَا لِلَّهِ وَأَنَا أَلَيْهِ

ruz, bunlardan hiç ibret almıyoruz. Sanki dünyada ebedi kalacakmışız gibi, dünyaya dört elle sarılıyoruz.

Allah resulü (sav), Ebu Hüreyre'den nakledilen bir hadiste şöyle buyurmaktadır: *"Ağzların tadını kaçıran ölümü çokça hatırlayın"* (Tirmizi, 2307).

Bir başka hadiste Allah resulü (sav) şöyle buyurmuştur: *"Lezzetleri yok eden ölümü çok anın"* (Tirmizi, Zühd 4).

Resulullah'ın (sav) hatırlamamızı tavsiye ettiği ölüm, hayatımıza hiç girmiyor. Gündemimizi hiç işgal etmiyor. Defin esnasında bile günlük muhabbetler devam ediyor.

"O ki hanginizin daha güzel davranacağını imtihan etmek için, ölümü ve hayatı yaratandır" (Mülk, 2) ayet-i kerimesinde Allah (cc), ölümün de hayatın da imtihan için yaratılmış olduğunu beyan etmektedir. Rabbi-

miz bizleri "Cennetime mi göndereyim?" yoksa "Cehennemime mi göndereyim?" diye imtihan etmektedir.

"Gökte ve yerde gaip (gizli) hiçbir şey yoktur ki apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) olmasın" (Neml, 75) ayet-i kerimesinde rabbimiz, bizim nasıl davranacağımızı bildiğini ifade etmiştir. Ancak ahirette hiçbirimizin itiraz etmemesi için, sahada da tatbikatını bizlere peygamber efendimiz (sav) vasıtasıyla göstermiştir.

Bizler, dünyaya fazlaca bağlandık; dünyada ebedî kalıcıymış gibi ölümü ve ahireti unuttuk.

"Her canlı ölümü tadacak ve sonunda dönüp huzuruma geleceksiniz" (Ankebut, 57).

"Öğüt verici olarak ölüm yeter" (Taberani).

Rabbim bizleri öğüt alan, imtihanını başarıyla veren, cenneti hak etmiş kullarından kılsın.

Gerçek Sanatsever

Taşkın ÖNEL

Sanat, estetiğin farklı zihinler tarafından yorumlanması ve birbirinden tamamen farklı ürünlerin ortaya konmasıdır. Yani sanatkârın ruh hâlinin ne buyurduğu ile ilgili, eşref saati ile kuvvetli bir münasebeti var. Öfkesi dünyalar kadar ise ressamın, tuvalin üstünden kızgın bir bakışla bakar bütün dünyaya. Karnında kelekler uçuşuyorsa şayet şairin, kiraz çiçekleri renk verir dizelerinde. Hele bir de bir karış havadaysa akli

sanatçının, mantığın izah etmede zorlandığı şaheserlerle baş başa kalırsınız. Fountain-1917, Marcel Duchamp tarafından 1917 yılında yapılan heykel, bir pisuvarın "R. Mutt" imzasıyla imzalanmasından ibaretti. İtalyan heykeltıraş Maurizio Cattellan'ın eseri, "Duvara Bantlanmış Muz" bir çağdaş sanat galerisi tarafından gerçekleştirilen açık artırmada 120.000 dolardan alıcı buldu. Bu, bir çizim veya tasvir

Şeytanın peşinden ayrılmayan topluluklar hâline gelen ümmet, Allah'ın emirlerine ve yasaklarına da kulak tı kayıp kendi dünyasında; kendi fikirleri, kendi görüşleri, kendi düşünceleri peşinden giden topluluklar oldu.

değildi; bildiğimiz, kararmaya yüz tutmuş bir muzun siyah koli bandıyla duvara bantlanması ile ortaya konan bir şaheser(!) ve bu şaheser için ödenen küçük bir servet: 3 milyon 600 bin TL. Ortada bir estetik olduğundan söz etmek, izan ve insaf sahipleri için imkânsız ancak sanatseverlerin bu şaheser(!) karşısında hayranlıklarını gizleyemedikleri; teklif ettikleri, ödedikleri paralardan belli. Üstelik eserdeki estetik dehayı görmemeyi; büyük bir cehalet, saygısızlık, sanattan

anlamamak gibi görüyorlar. Söyle bakalım Alican, sanatçı burada ne anlatmak istemiş? Ehem, şimdi burada şunu söylemek istemiş aslında ya da evrene, doğaya çok farklı bir açıdan bakarak kimsenin göremediği bir derinlik yakalamış, falan filan. Akıllara ziyan bir ucube karşısında bile aklın, mantığın bütün sınırları zorlanarak koca bir anlamsızlığa anlam kazandırma çabası ve bu çaba, iftihar sözleri eşliğinde

söylenen sanatseverliğin büyük nişanesi. Öyle bir ortam oluşturulur ki ortaya konan ve eser demek için binlerce şahidin gerektiği bu ürün hakkında olumsuz bir şeyler söylemek; yadırganacak, garipsenecek bir fiil olarak görülür. Bu ucubeye sanat dememek; sanattan anlamamak, çağdaş olamamak, basitlik gibi yaftalarla damgalanmayı beraberinde getirir. Bu durum da modernleşme adı altında Allah'tan uzaklaşmaya çabalayanların, kendilerini toplum baskısı altında hissetmelerine; bu güruhun, olmadıkları birileri gibi görünmek için çabalamalarına yol açıyor. İşte, aklın asli vazifesinden habersiz, nefsin kontrolündeki bir zihin yapısına sahip bu sanatsever kitlenin, ne gariptir ki topluma hükmeden, onu aşağılayan bir gücü de var gibi görünüyor. Elbette bu güç, mevcut devlet yapısının temel ilkelerinden kaynaklanıyor. Zira Batılılaşma, resmî devlet politikası olarak uygulanıyor bugün.

Karşısında çaresizlik duygusuna kapıldığından veya gerçekten öyle düşündüğünden olacak ki bu baskıya boyun eğen, teslim olan büyük bir kesimin varlığından söz edebiliriz. Nihayetinde de komik bir hâl arz ederler lakin bu komedinin farkında değildirler. Garbi bir sanatsever tavrı takınmaya çalışan, yedi göbek Anadolu efeler, yörükler, seymenler, dadaşlar, laz uşakları, şoparlar atalarının kemiklerini sızlatmaktan, pek gülünç bir komedi sahnelemekten başka hiçbir şey yapmazlar.

"Kahrolası insan, ne kadar da nankördür!" Abese-17; "Kör ile gören, iman edip salih ameller işleyenler ile kötülük yapan bir değildir. Siz pek az düşünüyorsunuz." Mümin-58. Ne kadar da nankörsün, ey insanoğlu! Sen ki kendin, en büyük sanat eseri iken büyük sanatkârı unutup heva ve hevesinin peşine düşersin. En olmaz eserlerin ardına takılıp kibrine yenik düşen, kendini eşref-i mahlukatın en gözdesi zannetme zehabına düşen sanatkâr müsveddelerinin methi ile meşgul olursun. Oysaki bunun böyle olmadığını, asla olamayacağını sen dahi çok iyi bilirsin fakat anlamamak noktasında inat

eder, anlamak için hiçbir çaba sarf etmezsin. Yüce Mevla'nın örnek göstermekte hiçbir beis görmediği sineğin, gözlerini kavramaktan dahi aciz iken o, büyük kudreti görmek, tespih etmek istemezsin. Allah'a yemin olsun ki senin methine zerrece ihtiyacı olmayan Allah, hiçbir sanatçıyla kıyas kabul etmeyecek kadar muazzam bir sanatkârdır. Onun her bir eseri, akılları acziyet içinde bırakacak mükemmelliktir.

Subhâne men tehayyera fî sun'ihî'l-ukûl,

Subhâne men bikudretihî ya'cizü'l-fühûl.

(Sanatıyla, eserleriyle akılları hayrete düşüren, kudretiyle idrakleri aciz bırakan Allah'ı tespih ederim.) Terci-i Bent, Ziya Paşa

Yol yakın iken, menzile varmamışken yani uzun lafın kısası, iş isten geçmemişken hakikat mektebinin, talep etmekten imtina etmeyen bir öğrencisi olmak, insanoğlunun yapabileceği en akıllıca iş olacaktır Zira herkesin az veya çok bildiği bir bilgi vardır, yaratıcının kudretine dair ama pek azı bu bilgiyi özümser ve mutlak yaratıcıyı, ilahı, sanatkârı, din gününün sahibini idrak eder, ona hakkıyla kulluk yapar. "Resulullah (sav), ashabının durumuyla ilgili bir haber alınca şöyle bir konuşma yaptı: 'Cennet ve cehennem gözlerimin önüne serilip bana gösterildi. Hayır ve şer açısından bugün gibisini görmedim. Eğer sizler, benim bildiklerimi bilseydiniz az güler çok ağlardınız.' buyurdu. Resulullah'ın ashabına bundan daha ağır gelen bir gün olmamıştı. Başlarını örterek hıçkırığa hıçkırığa ağladılar."

Sanatın da sanatçının da gayesi nettir, yektir: Allah'ı bilmek, bildirmek, ona teşekkür etmek.

Anladım işi sanat Allah'ı aramakmış

Marifet bu, gerisi hep çelik çomakmış

Necip Fazıl Kısakürek

Dosya:
"HAK VE BÂTIL"

Hakka Yapılan En Büyük Zulüm Batıl ile Örtmek

Erdal TUĞRUL

Hamd, övgü ve taat, âlemlerin rabbi olan, bütün mahlukatı yokluktan varlığa çıkaran, resullerini hak üzere gönderen, eşi benzeri olmayan Allah'a mahsustur.

Salat ve selam onun kutlu resulü, örneklik ve tebliği ile insanlara rehberlik eden, Allah'ın kullarına gönderdiği hakikati onun aracılığı ile bildirdiği Hz. Muhammed (sav)'e, seçkin arkadaşlarına ve güzide ailesine olsun.

Hak ve batıl. Biri diğerine hasım olan iki yol.

Her iki yol da insanda, kendine bir yer bulur; insanın tabiatı, bu iki yola da uygundur. "Ve de ki hak rabbinizden gelendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin." (Kehf, 29).

Hak; erdem, insanlık, akıl, bilinç, itidal sa-

Hak; erdem, insanlık, akıl, bilinç, itidal sahibi olmak, ölçülü davranmak, yüce yaratıcının insana biçtiği rolü benimsemek, özümsemek, belli hudutlar ve kaidelere göre yaşamak gibi olguları harekete geçiren anlayış, nizam ve hükümler bütünü.

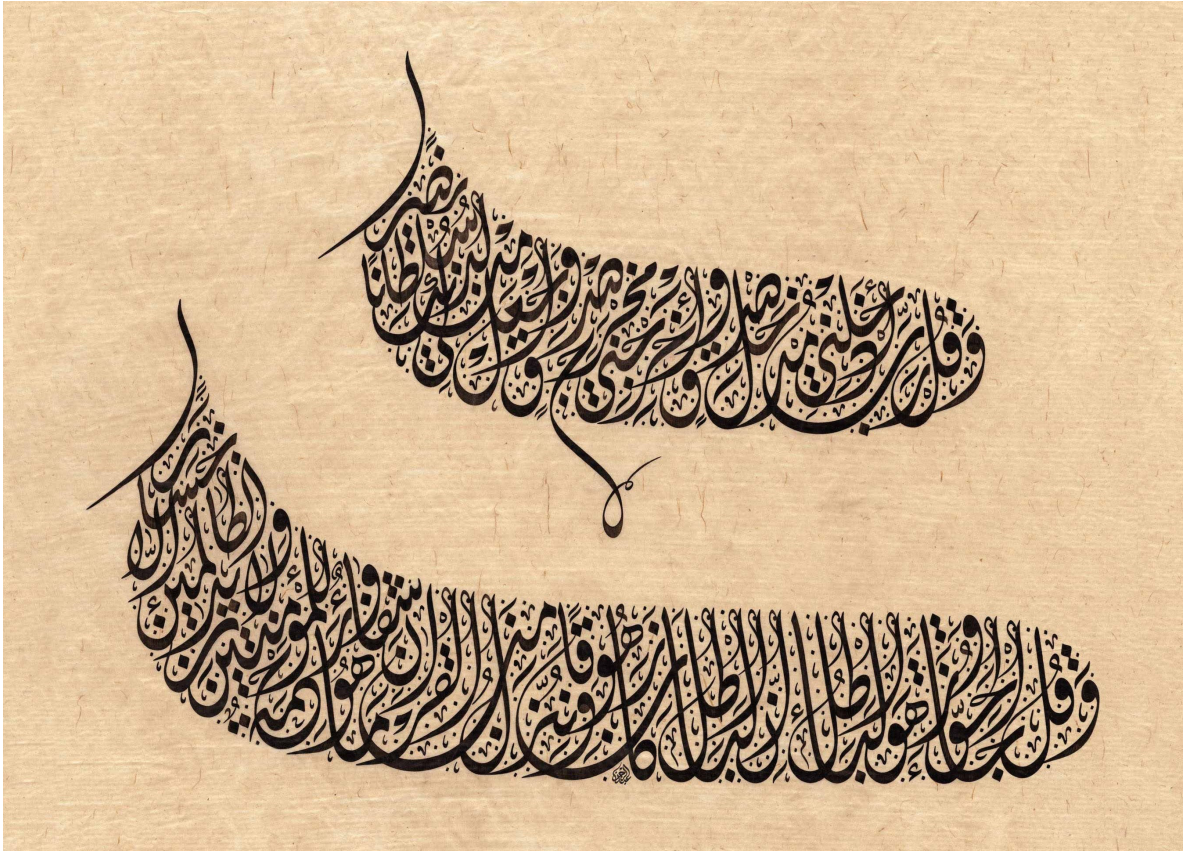
Batıl ise ölçsüzlük, sınır tanımazlık, akla galebe çalan bir nefis, başıboşluk, bilinçsizlik, bencillik, hayvani hislerin beslenip ona göre yaşanmasını öngören bir yaşama ve inanma şekli.

hibi olmak, ölçülü davranmak, yüce yaratıcının insana biçtiği rolü benimsemek, özümsemek, belli hudutlar ve kaidelere göre yaşamak gibi olguları harekete geçiren anlayış, nizam ve hükümler bütünü.

Batıl ise ölçsüzlük, sınır tanımazlık, akla galebe çalan bir nefis, başıboşluk, bilinçsizlik, bencillik, hayvani hislerin beslenip ona göre yaşanmasını öngören bir yaşama ve inanma şekli.

Yaratılmış olan her canlı türünün bir doğası, fitratı ve yaşamını sürdürebilmesi için o fitrata uygun biçimde uyarlanmış yasaları vardır.

İnsan ve cinlerden başka hiçbir canlı, bu yasalara muhalefet etmez. Müdahale edilmediği müddetçe her canlı, kendi rolünü ona biçilen mekânda ve şartlarda, kendi âlemi içinde yaşar gider.

Yüce yaratıcı insana, kendi yasalarını kitaplar ve resuller vasıtasıyla bildirirken diğer canlılar içgüdüsel olarak bilirler. Akıl ve irade olmadığı için, insan ve cin toplulukları dışındaki diğer canlılar, bu yasalardan mesul değildir ama dediğimiz gibi içgüdüsel olarak uyum sağlar ve muhalefet etmezler.

"İnsanlık, tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine olan 'azgınlık ve kıskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler; o, (kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izni ile erdirdi. Allah, kimi dilerse onu doğru yola yöneltir." (Bakara, 213)

Muhalefet etmek, zaten bir akıl ve irade gerektirir. Muhalefet etmek, her zaman olum-

lu etki göstermez. Yani akıl, doğru yönlendirilmez, sağlıklı bilgi ile sonuca gitmezse kendi zararına da iş yapabilir. Vahşi bir hayvanda akıl olduğunu düşünebiliyor musunuz? Böyle akıllarda hastalık hasıl olur. Bugün insanoğlunun geliştirdiği atom bombası, hidrojen bombası, fosfor bombası ve daha burada sayamayacağımız kadar çok olan icat ve buluş, böyle hastalıklı akılların ürünüdür.

Bu sebepten ötürü akıl, gelişimini sağlıklı ve fitrata uygun bir şekilde tamamlamalı. Hiç kuşkusuz bu eğitimi en iyi verecek olan, yine akli yaratandan başkası olamaz. Hak dediğimiz unsur her şeyin yerli yerinde, aslına uygun ve belli hudutlar ve kurallar çerçevesinde olması gerektiğini, her şeyi yaratan ve en iyisini bilen Allah (cc) tarafından düzenlenen yasalar bütünü ile belirlenmiştir.

Bilinebilirlik, kontrollü olmak, bilinmezlikten ve kontrolsüzlükten daha yaşanabilir ve daha akla uygun olandır. Hak, bilinen ve hududu belli

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ
توفي إلى رحمة الله تعالى

olandır. Batıl ise heva ve hevesin istekleri doğrultusunda hareket eder.

Akıl ve irade bir güçtür. Bu gücün kontrolsüz kullanılması demek; insanoğlu, yaşadığı gezegen ve diğer bütün canlı türleri için felaket anlamına gelir. Ölçsüz, ahlaksız ve çıkara dayalı bir akıl, kendinden başkasının menfaatini ve yaşama hakkını düşünmeyeceğinden eksiktir. Kaldı ki gücün, zehirleyici bir yanı vardır. Güç elde edilince, muktedir olunca o gücü frenleyecek, doğruya veya hakikate yönlendirecek bağlayıcı bir ölçü yok ise bütün kıstaslar değişebilir. Zaten yaşadığımız çağda, bunun birçok örneği mevcuttur. Hak, insanın sahip olduğu bu gücü, en verimli ve faydalı şekilde kullanması için hudutlar çizer ve bir ahlak belirler.

Hakkın hiçbir yasaında; sapma, belirsizlik, düzensizlik, anarşi, hiçbir canlının var olma hakkına tecavüz veya kast yoktur. Batıl ise hüküm sürdüğü ve gücü elinde bulundurduğu zamanlarda, yeryüzünde fesat çıkararak ekine ve nesle kasteder. Acımasızca katliamlar yaparak

insan, hayvan ve bitki türünden nice canlıların neslini kurutur.

Hak ile batıl arasındaki farklardan biri hak; sabit, değişmez, bozulmaz ve sarsılmaz oluşu iken batılın sürekli değişken, temelsiz, dayanaksız, hükümsüz, yok olan ve boşa giden olmasıdır.

"Gökten bir su indirdi de dereler kendi ölçülerinde çağlayıp aktı. Sel üstünde çıkan köpüğü yüklendi. Süs ya da eşya yapmak için ateşte yakıp erittikleri madenlerde de bunun gibi köpükler vardır. Allah hak ile batılı böyle bir benzetmeyle anlatır. Köpük yok olup gider. İnsanlara yararlı olan ise yeryüzünde kalır. Allah böyle misaller verir." (Rad, 17)

Batıl dayanaksızdır, sağlam temelleri yoktur. Hak ise insanoğlunun yaratıldığı zamandan beri aynıdır ve sarsılmaz. Batılın güçlü olması, hakka bir zarar veremez. Hak baki olandır. Hakkın kaynağı bizatihi yüce Allah'tır.

"De ki hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz

batıl, yok olucudur." (İsra, 81)

Kur'an-ı Kerim'de hak ve batıl, oldukça önemli bir yer tutar; anlatı ve örnekler bütünüyle hak ve batıl eksenlidir. Hak ve batılın geçtiği ayetlerde genel uyarı, hakkın taraftarlarıdır. Allahu teala, en çok hakkı batıla karıştırmama konusunda uyarılarda bulunarak iman edenleri, geçmiş ümmetlerin düştükleri hatalardan korumak ister. Zaten batılın hakka üstün olması söz konusu bile olmaz. Ancak hak, batıl ile karıştırılır ise zaafa uğrar ki

bu, hakkın kendisinin değil, taraftarlarının uğrayacağı bir zaaftır. Hiç bir güç, hakka en ufak bir zarar veremez.

"Hayır, biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelen-diregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size!" (Enbiya, 18)

Buradan şu sonuç çıkar: Hak, gücünü saf ve bozulmamış oluşundan alır. Saflığına haktan olmayan bir şeyler eklenirse hak, insanlar üzerindeki etkisini ve gücünü çeker.

Hakkın galip gelmesinin şartı, taraftarlarının hakkı, öz kaynaklarıyla beslemeleridir.

Hakkı, batıl ile örtmek, hakka karşı yapılan büyük bir zulümdür. Böyle yapan kişi hem ebedî ve sağlam olanı, geçici ve çürük olanla değişmiş olur hem de Allah'ın kesin bir bilgi ile gönderdiği hayat biçimine muhalefet etmiş olur ki bu zulümdür.

Geçmiş ümmetlerin sıkça düştüğü bir hatadır, hakkı batıl ile örtmek. "Ey kitap ehli, neden hakkı batıl ile örtüyor ve bildiğiniz hâlde

Batıla gelince kelime olarak olumsuzluk taşır. Batıla dalan bir insan bile batılı olumsuz anlamda kullanır. Hayatın içinde yer bulamayan ve hakikatten uzak inançlara "batıl inanç" deriz. Batıl, insanları haktan uzaklaştırmak için sürekli organize olur, insanların nefesine dokunarak aklını, vicdanını ve kalbini örtmeye uğraşır. Bu mücadelesinde batılın hiçbir çizgisi, ahlaki yapısı ve ölçüsü yoktur.

hakkı örtüyorsunuz?" (Al-i İmran, 71) Âlemlerin rabbi olan Allah (cc) son kitap olan Kur'an-ı Kerim'de, hakkı ayan beyan ortaya koymuş, batılı da nasıl bilebileceğimizi en ufak ayrıntısına kadar bildirmiştir.

"Müminlere iyiyi kötünden, hakkı batıldan ayıracak formülü de yine bildirmiştir: "Ey iman edenler, Allah'tan hakkıyla korkup sakınırsanız size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir." (Enfal, 29)

İman edenlerin tek dayanağı haktır. Ondan başka ne bir sistem ne de bir yol benimserler. Hak, asırlar geçse bile yok olmaz, değişim geçirmez. Hak, insanı; aklını, evrensel ölçüye dayalı duygu ve düşüncelerini, hayatına ve şartlara olumlu ve uyumlu hali ile uyarlamaya yönlendirir, insan olma bilinciyle hareket etmesini sağlar. Bunu yaparken gerek dünyada gerekse ahiret hayatında izzeti ve kurtuluşu vadeder.

Hak, hiçbir konuyu ve davranışı teğet geçmeden insanı ve hayatı bir bütün olarak değerlendirir, her yönü ile hakka ve insan fitratına uygun bir hayat sistemi sunar. Bu noktada insanı, bütün davranışlarından sorumlu tutar ki bu da insana, iradenin verililişinin en büyük sebeplerindedir.

Hak, kelime olarak kullanılırken bile olumlu bir anlam taşır. Yapıcı ve yaşatmaya dönüktür yüzü. Canlı ya da cansız, hiçbir varlık hakkın kendinden ya da taraftarlarından dolayı mağdur olmaz hatta hakkın taraftarı olmayanların dahi mağdur edilmesine rıza göstermez.

Hakkın yegâne hedefi, insanoğlunun kurtuluşa ulaşmasıdır. Kendisi için bir çıkar gözetmeden adaleti tesis eder ve bu uğurda en yakınlarını bile kayırıp onlara imtiyaz tanımaz.

Hak, olmuş ve olacak olanı kesin bir bilgi ile haber verir. İnsana, çıktığı bu hayat yolunda bir harita sunarak işaret levhaları ile hakikati gösterir.

Batıla gelince kelime olarak olumsuzluk taşır. Batıla dalan bir insan bile batılı olumsuz anlamda kullanır. Hayatın içinde yer bulamayan ve hakikatten

uzak inançlara "batıl inanç" deriz. Batıl, insanları haktan uzaklaştırmak için sürekli organize olur, insanların nefsine dokunarak aklını, vicdanını ve kalbini örtmeye uğraşır. Bu mücadelesinde batılın hiçbir çizgisi, ahlaki yapısı ve ölçüsü yoktur. İnsanın ziyana uğraması için, insanın kendisini kullanır ve bunu öyle bir sinsilikle yapar ki insan bunun farkına varamaz. Batıla hizmet ederken kendini doğru yolda sanır. Korkular salar insanın içine batıl. Aslında korku, batılın tarih boyunca kullandığı etkili bir silahıdır.

"Ve sihirbazlar secdeye kapandılar. Âlemlerin rabbine iman ettik, dediler. Musa'nın ve Harun'un rabbine... Firavun, ben size izin vermeden mi ona iman ettiniz. Mutlaka bu halkı buradan sürüp çıkarmak için şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyle ise buna karşılık size ne yapacağımı göreceksiniz. Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepimizi idam edeceğim." (Araf, 120-124).

Firavun, batılın güçlü komutanlarından biri. Karşısında sihirbazlar iman edince korku silahını kullanarak onları sindirmek istiyor. Tehdit-

Korku, gücü zayıflatır, sindirir ve sonra kendi saflarına çeker. Korkan bir canlının gücü, ne kadar çok olursa olsun o gücün sahibine de başkasına da hiçbir faydası olmaz. Bugün yeryüzünde milyarlarca Müslüman'ın gözü önünde körpe çocuklar, güçsüz ve çaresiz kadınlar, elden ayaktan düşmüş ihtiyarlar zulme ve katliama uğruyorsa bunu nasıl izah edelim?

ler savuruyor; asarım, keserim diye. Dikkat edilirse bu, hep böyle olmuştur ve olmaya devam ediyor. Biri hakikati görüp hakka yönelince batıl, önce korkuyu kullanıyor. Bugün de Müslümanlar arasında birçok hayali korku yok mu? Hak, her şeyi teminat altına almışken rızık korkusu, rahatını kaybetme, makamdan olma, gelecek endişesi gibi o kadar çok korku var ki piyasada, bazen insanların nefes alamadıklarını hissedersen, bu korkulardan ötürü.

"İşte bu şeytan, ancak

kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın, eğer müminlerseniz, Benden korkun." (Al-i İmran, 175).

Korku, gücü zayıflatır, sindirir ve sonra kendi saflarına çeker. Korkan bir canlının gücü, ne kadar çok olursa olsun o gücün sahibine de başkasına da hiçbir faydası olmaz. Bugün yeryüzünde milyarlarca Müslüman'ın gözü önünde körpe çocuklar, güçsüz ve çaresiz kadınlar, elden ayaktan düşmüş ihtiyarlar zulme ve katliama uğruyorsa bunu nasıl izah edelim? Tek sebep, elbette korku değil. İnsanı korkuya hangi sebepler iter, biraz bunu düşünmek gerekir. Hakka olan itimatsızlık, imanda zayıflık, dünya hayatının süsü, kendini müstağni görme, dinini oyun ve eğlence hâline getirme gibi birçok sebebi olabilir.

Bütün bunları tek bir noktada birleştiren, gizli bir sebep var aslında. Hakka karıştırılan ya da tamamen üstüne örtülen batıl. Tabii bunu yapan, batılın kendi olduğu kadar, haktan olduğunu zannedenlerdir. Batılın bir ahlakının olmadığını söylemiştik. Bu da batıla birçok maske kazandırır. Bu maskelerden biri de haktanmış

gibi gözükme. İşte bu, gerçekten iman edenler için en büyük tehlikedir. Çünkü bu tip insanlar yolu kaybetmemiş ama yolda kaybolmuşlardır. Yolu kaybeden biri, doğru yolda olmadığını bilir; bu bilinçle ya iyice batıla dalar ya da hidayeti istiyor ise arar, sorar bir şekilde bulur.

Ama yolda kaybolmuşsa kendini yolda zanneder, belki geri geri gider ama yine de doğru yolda yürüdüğünü düşünür. İşte Ali Şeriatî'nin "dine karşı din" dediği, yolda kaybolmuşların ürettiği dindir. Hakkın özünde olmayan alışkanlıklar, kültürel değerler, atalardan aktarılagelen hikâyeler din olarak algılandığı zaman din, toplumda bir etken olmaktan çıkar ve edilgen bir duruma düşer. Din ticareti başlar, insanların manevi değerleri sömürülür, din bir kurtuluş olmaktan ziyade toplumları yönetme ve yönlendirme aracı olur. Hak, insanlar arasındaki etkinliğini yitirir; adaletsizlik, zulüm, kaos ve zorbalık hâkim olur. Bu, ebedi sürecek bir durum değil elbette. Hakkın koruyucusu ve kaynağı, âlemlerin rabbi olan Allah (cc)'tir.

Allah (cc), hak dediğimiz maddenin, mânânın ve eylemin hakikati olanı, yerde bırakmaz. Hakkı layıkıyla ve tastamam ayakta tutacak bir topluluk, her zaman var olacaktır. Bir topluluk, bu görevi hakkıyla yapamazsa Allah, bu kutlu ve şerefli işi yapacak başka bir topluluk çıkarır.

"Eğer topyekun hazırlanıp savaşa çıkmazsanız o, sizi pek acı bir azapla cezalandıracak ve yerinize başka bir topluluğu getirip değiştirecektir. Siz ona hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Allah, her şeye güç yetirendir." (Tevbe, 39).

Sahip olduğumuzu düşündüğümüz her şey, hakikatte bize emanettir. Bir şey, emanet verilince emanetçinin, emanet edilen şeyi hakkıyla koruması gerekir. İslam, bir hakikat dini olarak emanet edilen kişiler tarafından korunamıyor. Allah, bu topluluğa zilleti verip kendisiyle izzet bulduğumuz İslam'ı bizden almaya elbette kâdirdir.

Kur'an-ı Kerim'e ve onu en iyi anlayıp yaşayan Rasulullah (sav)'ın hayatına baktığımızda bugün anlaşılan ve yaşanan din ile çok bir bağı kalmamış gibi. Allah'ın kutlu nebisi bu ayetlerle vahşi bir topluluktan güzide bir topluluk çıkardı. Bugünün Müslümanları arasında etkili olamayışının nedeni, hakka bulaştırılan batılıdır.

Avrupa'nın çirkef ve batıl hayat tarzında büyümüş insanların, Kur'an-ı Kerim'le ilk kez muhatap olduklarında şaşırma ve hayranlık duyma hâllerini görünce biz de hayret ediyoruz. Aynı ayetleri defalarca okumamıza rağmen, bize gözükmeyen ya da göremediğimiz hangi hakikati gördü de böylesi bir hayrete ve hayranlığa kapıldı, diye düşünüyoruz.

Hakka bulaştırılan batıl temizlenmediği müddetçe bu hakikatleri görmek imkânsız gibi. Ya da Allah, yeni bir ümmet inşa edecek, hakkı temsilen İslam el değiştirecektir. Duyarsız bir topluluk hâline gelen İslam coğrafyalarında yeniden diriliş, yeniden iman etmek, bizi kurtarabilir ancak.

"Ey iman edenler; Allah'a, elçisine, elçisine indirdiği kitaba ve bundan önce indirdiği kitaplara iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkâr ederse şüphesiz uzak bir sapıklıkla sapmıştır." (Nisa, 136).

İnkâr etmek sadece yok saymakla olmuyor, yokmuş gibi davranmak, yokmuş gibi yaşamak, yokmuş gibi ticaret yapmak, her tarafı budanmış bir din anlayışı da inkârın bir şeklidir.

İman edenleri yeniden imana çağıran yukarıdaki ayet-i kerime, bize bir ışık tutuyor. Böylece din tüccarlarının, İslam'ı kendi çıkarları için kullananların, mevki ve makamları uğruna İslam'ı feda edenlerin maskeleri düşecek.

Hak ve batıl arasındaki çizgi belirginleşecek, iman eden bilerek iman edecek, inkâr eden de bilerek inkâr edecek.

Dosya:
"HAK VE BÂTIL"

Hız. Musa'nın (AS) Hayatı Aynasından Hak-Batıl Mücadelesi

Fatih PALA
fatihpalafatih@gmail.com

Hamd, övgü, sena, teşekkür âlemlerin rabbi olan yüce Allah'a; salat ve selam da biricik örneğimiz, rehberimiz, önderimiz, öğretmenimiz olan Hz. Muhammed'edir.

Tevhid önderleri ve insanlığın biricik rehberleri olan, yüce rabbimizin seçip de tüm insanlığa gönderdiği peygamberlerden birisi de Musa aleyhisselam. Tarihe göz atıldığında peygamberlerin gönderiliş sebeplerinin; **batılı**, bozunculuğu, zulmü ve fesadı

ortadan kaldırıp onların yerine **hakki**, düzeni, adaleti ve huzuru hâkim kılıp rabbi hoşnut etmek olduğu görülecektir.

Nasıl ki Lut aleyhisselam sapık kavmiyle, Nuh aleyhisselam söz dinlemez insanlarla,

Nasıl ki Lut aleyhisselam sapık kavmiyle, Nuh aleyhisselam söz dinlemez insanlarla, Yunus aleyhisselam tebliğ kabul etmez toplulukla, Şuayip aleyhisselam ölçü ve tartıda haksızlık yapan Medyen ve Eyke halkıyla, İbrahim aleyhisselam başta babasıyla, insanları saptıran ve ilahlıkta bulunan Nemrut ve adamlarıyla mücadele ettilerse Musa aleyhisselam da kendi devrindeki despot, zalim, tağut, hak düşmanı, batıl dostu olan hükümdar Firavun'la mücadele içindeydi.

Yunus aleyhisselam tebliğ kabul etmez toplulukla, Şuayip aleyhisselam ölçü ve tartıda haksızlık yapan Medyen ve Eyke halkıyla, İbrahim aleyhisselam başta babasıyla, insanları saptıran ve ilahlıkta bulunan Nemrut ve adamlarıyla mücadele ettilerse Musa aleyhisselam da kendi devrindeki despot, zalim, tağut, **hak** düşmanı, **batıl** dostu olan hükümdar Firavun'la mücadele içindeydi. Onu ve ona tabi olanları yola getirme çabasındaydı.

Firavun, asrının gerçekten en büyük zalimi ve akıl-

sızıydı. Ona güzel söz ve öğütle yaklaşan, **hakki** tavsiye edip **batıldan** uzaklaşmaya davet eden Allah elçisi Musa aleyhisselamı dinlemeyip, nefesine ve dünyalıklara güvenip âlemlerin, tüm insanların ve kendinin rabbi olan şanı yüce

Allah'a asi oluyordu.

Firavun'un asiliği, "Ben yaratıcıyım, ben insanlara göz, kulak ve beden verip onlara ruh başıslayanım." şeklinde değildi. O da biliyordu ki bunların hepsi, Allah'ın iradesince gelişmekte, oluşmaktadır. Ama onun isyankârlığı, rabbani kanunları kendi hevasına göre kullanması, icra etmesi ve bu kendince çıkarımlarının en doğru değer ve ölçüymüş gibi insanlara zorla kabul ettirmeye çalışmasındandı.

Kur'an'ı Kerim'e baktığımızda hakkında en çok ayet olan peygamberin, Musa aleyhisselam olduğunu görürüz. Bu da Musa aleyhisselamın hayatının ne kadar değerli ve ibretimiz olduğunu bize anlatır. Onun hayatı, çok değerli öğütler ve ibret alınması gereken gerçekler içermektedir. Onun yaşadıkları, sadece iki insanın çarpışması, savaşım vermesi değil; iki dünyanın, iki dinin, iki yeryüzü hakimiyetinin mücadelesidir. Çünkü Musa aleyhisselam, **hak** yanında adalet ve tevhit yanında, yolunda; Firavun ise **batıl**, zulüm ve şirk yolunda, yanındadır. İkisi de kendi inanışlarının yeryüzüne hükmetmesi telaşında, çabasında dırlar. İşte bu nokta, iki tarafın taşıdığı yükün basite alınıp iki lafla geçilecek bir mevzu olmadığına işaretidir.

Firavun; o kadar güçlü, o kadar saltanat sahibi olduğu hâlde kendi düşmanını, kendi hükümlerini yerle bir edecek olan insanı; yine kendi sarayında, kendi içinde büyütüp beslediğinden habersiz olarak yaşamıştı. Bu olay, rab-

bimizin kudretinin her şeyden üstün olduğunun ispatına örneklik teşkil eder.

Rabbimiz Musa aleyhisselamı, kardeşi Harun aleyhisselam ile tebliğ için Firavuna gönderdiğinde ona güzel sözle gitmesini, yumuşak davranmasını istemektedir. Çünkü sonuçta o, bir insandır. Zalim de olsa, despot da olsa belki güzel söz ve öğütlerle yola gelebilir, hidayet yoluna ulaşabilirdi. Ama rabbimiz, burada Firavun'un iman etmeyeceğini biliyordu. İşte bu söz, bütün "Müslümanım" diyenlere, İslam'a davet ve tebliğ etmek gibi bir sıkıntıya, kaygıya, derde sahip insanlara, esasen "Anlayın, kavrayın ve ağlayın." demekte.

Musa aleyhisselam ve kardeşi Harun aleyhisselam, Firavun'a tebliğe gittiklerinde Firavun, onlara sertçe müdahale edip getirdikleri ve sundukları mesaja inanmamış ve Musa aleyhisselamın peygamberliğinin göstergesini istemişti. Musa aleyhisselam da bunun üzerine Allahu Teala'nın izni ve emriyle asasını yere atmış ve asanın yılan suretine dönüşünü, elini koynuna sokup çıkararak avucunun parlak bir ay hâline gelmesini küfrî gözlere, yola gelmez ruhlara göstermişti. Bunun üzerine Musa aleyhisselamı sihirbazlıkla yaftalayan Firavun, Musa aleyhisselamın, sihirbazlarla yarışması teklifinde bulunmuştu. Daha sonra sihirbazlarla karşılaşma zamanı geldiğinde Musa aleyhisselamın göstermiş oldukları karşısında akıllarını ve ruhlarını harekete geçiren sihirbazlar, hemen iman

edip secdeye kapanmışlardı. Firavun da bu uğursuz(!) gelişme üzerine sihirbazlara: **“Benden izinsiz Musa’nın rabbine inanırsınız ha! Sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim!”** diye tehditler savurmuştu. Burada sihirbazların tavırları çok ilginçtir. Musa aleyhisselamın mucizeleri karşısında, hemen imana teslim olup iman yolunu tercih etmişlerdi. Çünkü bu olayın sihirbazlıktan öte, çok yüce bir yapıcının, yaratıcının iradesi dahilinde gelişen vakıa olduğunun farkına varmışlardı. Ve bizlere, şöyle bir miras bırakıyorlardı: *insanların hidayet bulması için kendimizi yıpratmamıza hacet yok. Samimi adımlarla ve sahih sözlerle yola çıktığı vakit, rabbimiz adımlarımızı bereketlendirecek ve bizlere ummadığımız yerlerden nimetler bahşedecektir. Ki en büyük nimet, bir insanın aslına dönmesi yani rabbine iman etmesidir.*

Ve artık Musa aleyhisselam için Firavun yurdu, yaşanmaz olur. Rablerinden izin çıkar ve Kızıldeniz’e yürürler. Firavun’un zulmüne dayanmayıp rabbinin izniyle Kızıldeniz’den geçen Musa aleyhisselam ve yarenleri; geride, denizde boğulan Firavun ve adamlarını bırakmışlardır. Firavun, son nefesinde *“İman ettim.”* dediyse de bu, ondan kabul edilmemiştir.

Zalim Firavun’dan kurtulan Musa aleyhisselamın yarenleri, bu defa ayrı bir taşkınlık, ayrı bir zulmet üretmeye başladılar. Samiri adındaki bir sapık, bir heykel yapıp **“İşte, sizin ve Musa’nın rabbi budur”** diyerek inananları, inandıkları ve uğruna çaba sarf ettikleri yoldan saptırmaya çabalamıştı. Musa aleyhisselam, Firavun’dan sonra, ayrıca bu sapıklığa yönelen kavmiyle uğraşmış ve muzaffer de olmuştur yüce Allah’ın izniyle.

Musa aleyhisselam dediğimiz, tarihin tevhit akidesinin, tevhit ve dahi hak yolunun ender elçilerinden, önderlerinden o büyük mücadele

sahibi insan, bütün hayatı boyunca rabbinin yüceliğini, tevhide, adaleti, hakkı hâkim kılıp bütün insanlığı bu yüce değerler sistemine, İslam’a çağırmıştı. Bu zaman zarfı içerisinde birçok zorluk, meşakkat, sıkıntı ve olmaz görmüş hatta memleketinden çıkarılmıştı. Ama o tarihten bu yana gelen gerçek ve sönmez vaat; galibiyetin, rableri yolunda olanlara ait olduğunu haykırmaktaydı.

Musa aleyhisselamın hayat serüveninden hissemize düşen pek çok ibretlik durum var. Ondan bize miras kalanlar; cesaret, sabır, metanet, direnç, tatlı dil, her vakit dua, ne pahasına olursa olsun, zalim kral ve sultana/ sultanlara karşı **hakki** gereğince haykırmak, rabbe dayanıldığı, güvenildiği ve tam anlamıyla sığınıldığı vakit, onun şüphe içermeksizin yardımını göndereceğiydi.

Bu ulvi hâlleri, ahvallerine perçinleyenlerin muzaffer olacakları, rahman ve rahim olan Allah’ın (azze ve celle) vaadidir. Ne mutlu Musaca kalanlara! Ne mutlu **hak** yolunu tercih edip **batıla** karşı mücadele ve savaşım içinde olanlara!

Aziz ve kerim kitabımız Kur’an’da, Musa peygamberden çokça bahis açılmasının yanı sıra, muhtevasına onu konuk eden çokça eser de verilmiştir sonraki zamanlarda. Onu daha yakından tanımanın yolu, o eserlere doğru hareket etmekten geçer.

Sözlerimizi, sözlerin en kutlusundan bir ayetle sonlandıralım ve Musa (as) olmanın yollarına bakalım inşaallah: **“Sen, insanları Allah yoluna hikmetle, güzel ve makul öğütlerle davet et; gerektiği zaman da onlarla en güzel tarzda mücadele et. Rabbin, elbette yolundan sapanları en iyi bildiği gibi kimlerin doğru yola geleceğini de pek iyi bilir.”** (Nahl, 125).

Dosya:
"HAK VE BÂTIL"

Hakla Batılı Karıştırıp Batılı Hak Gibi Gösterenler

Emrah DOĞRU

Hak; Allah'ın emirlerinin değişmez, tartışılmaz, çelik gibi sapasağlam kuralların, yasaların; hiç kimseye zulmedilmeden yaşam hakkı sunmanın adıdır.

Batıl ise gerçeğe uymayan, doğruluğu ve haklılığı bulunmayan inanç veya düşüncelerdir. Batıl, aynı zamanda boş işler, Müslümanları Allah ve resulünden uzaklaştırıp şeytanın peşine düşüren yoldur.

Hakkın batıl ile savaşı ve kavgası, çok eskilere dayanmaktadır. İnsanoğlunun dünyadaki imtihanı hak yolunu bulup batılla savaşıdır. Rabbimiz ayetinde şöyle buyurmaktadır: "Hani biz meleklerle (ve cinlere), Âdem'e secde edin, demiştik. İblis hariç, hepsi secde etti. O, yüz çevirdi ve büyüklük tasladı, böylece kâfirlerden oldu." (Bakara, 34). Bu olaydan sonra hak ve batıl savaşı başlamış olup hak

Hakkın batıl ile savaşı ve kavgası, çok eskilere dayanmaktadır. İnsanoğlunun dünyadaki imtihanı hak yolunu bulup batılla savaşıdır. Rabbimiz ayetinde şöyle buyurmaktadır: "Hani biz meleklerle (ve cinlere), Âdem'e secde edin, demiştik. İblis hariç, hepsi secde etti. O, yüz çevirdi ve büyüklük tasladı, böylece kâfirlerden oldu." (Bakara, 34).

yolda gidenlerin, yoldan çıkıp batıl yolda ilerlemesi için şeytan, tüm gücünü ortaya koymuştur.

Efendimizle de çok uğraştılar. Amcası olan Ebu Leheb, peygamberimizin peşinde sürekli dolaşıp Efendimizin insanlara anlattığı hakikatleri, "Yalan, inanmayın, buna fırsat vermeyin, o delirmiş, söyledikleri yalan." deyip insanları doğru yola girmekten alıkoymuştur.

İslam düşmanları, Efendimize ve ona tabi olanlara deli, sihirbaz, kâhin diyorlardı. Hakkı, hakikati söylemek, batıl ehlini hep rahatsız etmiştir. Günümüzde de

hakikatleri söyleyenler, toplum nezdinde değer görmemektedir. Batıl ehli, cahil insanlar günümüzde hak ehline, "Gerici, yobaz, radikal, hangi çağda yaşıyorsunuz?" diyor; İslam'a saldırıp insanların kafasını karıştırıyorlar. Bir de İslami görünüp İslam'da olmayan kuralları, örfleri,

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 (يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّاتِي)
 صدق الله العظيم

âdetleri insanlara, İslam'da varmış gibi anlatan birçok topluluk var. Bidat ve hurafelerle saf, temiz, maksadı İslam olan Müslümanları aldatıyorlar. O zavallılar da hiç araştırma gereği duymuyorlar, ne derlerse peşlerinden gidiyorlar. Bu olay, batıl ehlinin işine gelmektedir, şeytanı sevindirmektedir.

Efendimiz döneminde batıl ehli, hakkın doğru olduğunu bilmekteydi. Savaşmakta oldukları Rasulullah'ı (sav) "sadık, emin" diye isimlendirmekteydiler. Hatta batıl ehli, emanetlerini de Efendimize emanet ediyordu. Günümüzde de aynı durumları görmekteyiz: Batılı savunanlar, hakkı savunanların söylediklerine "doğru" demekle birlikte; batıl yaşantılarına, batılı doğruymuş gibi göstermeye devam etmekte. Kur'an-ı Kerim'i, kitapları olarak kabul ediyorlar lakin amel konusunda, araştırma konusunda bir çaba içine girmemekte. "Peygambere kurban olurum." demekteler ama peygamberin peşinden gidecekleri yerde, başkalarının peşinden gitmekte. Rabbimiz ayetinde şöyle buyurmaktadır: "Hayır, sadece biz atalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izinden gidiyoruz, derler." (Zuhruf, 22). Nitekim şunu hesap edemiyorlar: ya ataları doğru yolda git-

miyorlarsa, gittikleri yol cehenneme götürüyorsa bunun da hiç farkında değiller gibi yaşamaya devam ediyorlar. Bizlere düşen görev, batıl yolda gidenlere sürekli öğüt vermek ve Kur'an'dan örnekler vermek. Alan alır, almayan hesabını Allah'a verir. Öğüt verme hususunda rabbimiz şöyle buyurmaktadır: "Sen yine de öğüt ver çünkü öğüt, müminlere fayda verir." (Zariyat, 55).

Başka bir ayette de rabbimiz şöyle buyurmaktadır: "Allah, kendilerine kitap verilenlerden (âlimlerden), onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, gizlemeyeceksiniz, diyerek söz almıştı. Onlar ise bunu kulak ardı ettiler, onu az bir dünyalığa değiştiler. Yaptıkları alışveriş ne kadar kötü!" (Al-i İmran, 187).

Rabbimiz Kur'an'daki gerçeklerin, emirlerin gizlenmeyeceğini açık ve net bir şekilde açıklamıştır. Burada âlimlere büyük yük bindirilmiştir. Kur'an'ın emirlerini, dünyalık karşılığında eğip bükmemeye hususunda rabbimiz, emirlerini açık ve net bir şekilde açıklamıştır.

Efendimiz bir hadislerinde şöyle buyurmaktadır: "İslam'da iyi bir çığır açan kimseye, bunun sevabı vardır. O çığırda yürüyenlerin sevabından da kendisine verilir. Fakat onların

sevabından hiçbir şey noksanlaşmaz. Her kim de İslam'da kötü bir çığır açarsa o kişiye onun günahı vardır. O kötü çığırda yürüyenlerin günahından da ona pay ayrılır. Fakat onların günahından da hiçbir şey noksanlaşmaz." (Müslim, Zekât 69; Nesâî, Zekât 64)

Hadisten anladığımız üzere iyi çığırlar açmalıyız; hak yoluna uygun çığırlar, dünya hayatı bittikten sonra bizlere yardımcı olacak çığırlar, batılın hep karşısında olan çığırlar, ahirette de amellerimizin bitmeyeceği, sevapların sürekli gelmeye devam ettiği çığırlar.. Kur'an öğretme, İslam'ın kurallarını öğretme, peygamberi örnek alıp yaşama çığırları açmalıyız ki hem rabbimizi razı ederiz hem de kendimiz rahat ederiz. Batıl yolda gidenlerin hep önünde olmalıyız. Şunu unutmayalım, batıl her zaman Allah'ın karşısında, her zaman hakkın karşısında durmaktadır. Her zaman şeytanla ortak çalışmaktadır. Bir de şöyle bakabiliriz olaya, batıl yolda çığırlar açarsak hem dünyada kaybederiz hem de ahirette çünkü rabbimiz bizden razı olmayacaktır. Rabbimiz bizden razı olmadığında bizler kaybetmiş olacağız. Ayrıca batıl yolda açılan çığırlar, bizler vefat ettikten sonra da bizi rahat bırakmayacaktır, günahlar sürekli akmaya devam edecektir. Batıl yolda açılan çığırları şöyle sıralayabiliriz:

Zina gündemleştirme, giyim kuşamda tesettürün tam zıttını yapma, içki içme ve içirme, adam öldürme, hırsızlık yapma, en büyüğü Allah'a ortak koşma... Rabbim bunun gibi daha sayamadığım ne kadar haram, batıl çığırlar varsa onlardan bizleri uzak eylesin.

Rabbimiz ayetinde şöyle buyurmaktadır: "Allah'ın ayetlerine karşılık az bir değeri (dünya malını ve nefsanî istekleri) satın aldılar da (insanları) onun yolundan alıkoydular. Gerçekten onların yapmakta oldukları şeyler ne kötüdür!" (Tevbe, 9).

Nasıl da kötü bir durum, batılın durumu ve her zaman kaybetmeye mahkûmdur. Diğer ayetinde de şöyle buyurmaktadır rabbimiz: "Ey kavmim! Şüphesiz bu dünya hayatı, geçici bir eğlencedir. Ama ahiret, gerçekten kalınacak

yurttur." (Mümin, 39).

Kalınacak yurt, ahiret olduğuna göre, her zaman hakkın yanında olmalıyız. Diğer bir ayette şöyle buyurmaktadır: "İşte o, sizin gerçek rabbiniz olan Allah'tır. Artık haktan (ayrıldıktan) sonra sapıklıktan başka ne kalır? O hâlde nasıl (sapıklığa) döndürülüyorsunuz?" (Yunus, 32). Maalesef demek zorundayım çünkü yaşadığımız çağda hakla batıl birbirine karışmıştır, karıştırılmıştır ve durum, her gün biraz daha kötüye gitmektedir. İslami bir otoritenin olmaması, hakla batılı birbirine karıştırmıştır. Şeytanın peşinden gidenler, o kadar çoklar ki günümüzde şeytanın, Müslümanları saptırmak için mücadele etmesine de gerek kalmamıştır. Çünkü Müslümanların yaptıkları, şeytanları dahi şaşırtmaktadır. Rabbim Müslümanları bir an önce batıl yoldan döndürüp hakikatlere yönelmesini nasip etsin.

Rabbimiz ayetinde şöyle buyurmaktadır: "Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten meneder ve Allah'a inanırsınız. Ehlikitap da inansaydı elbet bu, kendileri için çok iyi olurdu. (Gerçi) içlerinde iman edenler var (fakat) çoğu, yoldan çıkmıştır." (Al-i İmran, 110).

Ne olursa olsun, bizler hak yolda çalışmaya devam etmeliyiz. Rabbimiz bizlere "en hayırlı ümmet" demekte ve bizler de hayırlı ümmet olma yolunda çalışmalıyız. Her daim batılın karşısında bıkmadan, usanmadan durmalıyız. Rabbim bizleri doğru yoldan, hak yoldan ayırmasın. Amin.

Faydalanılan Kaynaklar:

- Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim
- Said Havva Külliyyatı, Er Rasul Hz. Muhammed (sav)
- Şeytandan Korunma Yolu, Abdülhamid Bilali
- Rasulullah'ın Hayatından Eğitici Dersler, Abdülhamid Bilali

Dosya:
"HAK VE BÂTIL"

Hak-Batıl Mücadelesine Rabbani Bir Bakış

Sercan AKBAYRAK
akbayraksercan@gmail.com

Bismillahirrahmanirrahim. elhamdulillah rabbilâlemin, vessalatu vessalamu ala rasulina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmain. Emma ba'd.

Hak-Batıl Mefhumu

Hak (İslam), her türlü hayrı, bereketi, huzuru, refahı kapsayan, apaydınlık bir nurdur. Taşa bile merhamet gerektiren rahmet timsalidir. Kusursuz adaletiyle kulluk noktasında ve içtimai hayatta hiçbir eşitsizliğe razı olmaz.

Hak, gelişigüzel indirilmiş bir yaşam kaynağı değildir. Âlemlerin rabbi tarafından insanlığa, belli bir düzen üzere gönderilmiştir. İman edenlerin yaşamını, belli bir plan dairesinde dizayn eden, hiç kimsenin de başına buyruk hareket

Hak, gelişigüzel indirilmiş bir yaşam kaynağı değildir. Âlemlerin rabbi tarafından insanlığa, belli bir düzen üzere gönderilmiştir. İman edenlerin yaşamını, belli bir plan dairesinde dizayn eden, hiç kimsenin de başına buyruk hareket edemeyeceği, yegâne kurtuluş yoludur. Yalnızca iman edenlerin değil, hakkı reddedenlerin de "hayat bulabildiği" mükemmel olan tek dindir.

edemeyeceği, yegâne kurtuluş yoludur. Yalnızca iman edenlerin değil, hakkı reddedenlerin de "**hayat bulabildiği**" mükemmel olan tek dindir.

Batılın, hakkı her yönden sarmaya çalışması; hakkın, bazı kusurları barındırıyor olmasından kaynaklanmaktadır. Ontolojik olarak asli teşekkülünden değil, aksine tamamıyla iman edenlerin "**temsiliyet**"inden kaynaklanan arizi bir buhrandır.

Hak, her ne olursa olsun, nurundan bir şey kaybedecek değildir. Çünkü hak, ikmal edilen ve Allah'ın seçip beğenmiş olduğu, nurun ala nurdur. "**Allah, göklerin ve yerin nurudur. Onun nurunun misali, içinde kandil bulunan bir kandilliktir. Kandil, bir cam içindedir, cam inciye andıran bir yıldızdır. Bu**

kandil, doğuya da batıya da ait olmayan, yağı neredeyse ateş dokunmasa bile ışık veren, mübarek bir zeytin ağacından yapılıdır. Nur üstüne nur... Allah, nuruna dilediğini kavuşturur. Allah, insanlar için misaller veriyor. Allah, her şeyi hakkıyla bilmektedir.”¹

Batıl ise her türlü şerdir. Allah’tan (ﷻ) gay-rısıdır.² Kur’an ve sünnette, Allah’ın (ﷻ) razı olmadığı her şey olduğu gibi, ona sürükleyecek olan her şey de yine batıl olarak vurgulanmaktadır. Pratik olarak dünyalık açıdan bazı güzel şeyleri barındırması, kalplere “**acaba**” şüphesi ekmemelidir.

Batıl, en güçlü olduğu zamanlarda dahi “**zifiri karanlık**”tan başka bir şey değildir. Ancak ve ancak karanlıkta yakılan bir ateş misali, insanlığa cüzi bir ışık saçabilir. Klişe olmuş bir tabir vardır: “**Bozuk saat bile günde iki kere doğruyu gösterir.**” Batılın güzellikleri, çöldeki serap gibidir. Yanıltıcıdır. Hüsrana uğraticıdır.

Batılın -günümüz dünyasındaki gibi- tahakküm kurması, kusursuz bir temele sahip olmasından değildir. Batıla hizmet eden güruhun, mücadele azminin ve inancının bir yansımasıdır. Her şeye rağmen batıl, hiçbir zaman “**en güçlü**” olamayacaktır. “**Batıl, kuvvetli; hak, zayıf olabilir. Çünkü birincisi, batılın doğru olduğuna bütün samimiyetiyle inanmış; diğeri ise sahip olduğu haktan şüphe içerisinde olabilir.**”³ Müslümanların bu noktada, daha akliselim sahibi olmaları gerekmektedir. Çünkü vakiamıza baktığımızda bu tahakküm, çok uzun süre daha devam edecek gibi görünmektedir.

Allah (ﷻ), iman edenleri, gevşemelerinden dolayı çer çöp hâline getirip başlarına batılın

1 Nûr, 24/35.

2 Buhârî, “Rikak”, 15.

3 Bu alıntı, faziletli şeyh Abdülaziz et-Tarifi’ye aittir. Allah, ayaklarını sabit kılsın, sebat versin.

üşüşmesi musibetiyle imtihan edebilir. Allah (ﷻ) -razı olmamasına rağmen- batıl da olsa verilen mücadelenin karşılığını katbekat verendir. Çünkü Allah (ﷻ) nezdinde en önemli mefhumlardan biri, “**adl**”dir. Kim azimle çalışıp gayret ederse sonucunu alacaktır. Allah (ﷻ), sünnetullah gereği, herkese azminin karşılığını katbekat verendir.

Allah’ın (ﷻ) takdiriyle dünya hayatı, hak ve batıl olarak iki kutba ayrılmış, iman-küfür mücadelesinin merkezi olmuştur. Batıl, ilk olarak İblis’in varlığında ortaya çıkmış, insanlardan ve cinlerden birçoğunu da saptırarak taraftar sayısını arttırmıştır. Günümüze kadar da batılın destekçisi -ne yazık ki- hep daha fazla olmuş, hep de öyle olacaktır: “**Ant olsun biz, cinlerden ve insanlardan birçoğunu cehennem için yarattık.**”⁴

Kur’an-ı Kerim’de Hak-Batıl

Kur’an-ı Kerim’de, üzerinde en çok durulan konulardan biri de geçmiş kavimler üzerinden anlatılan hak-batıl olgusudur.⁵ Özellikle *İsrailoğullarının içine düştüğü dalaletler, çokça geçmektedir. Kur’an’da batılın, en güzel biçimde ele alınmasıyla iman edenlerin -Allah’ın bir merhameti olarak- akletmesi ve tecrübe sahibi olması sağlanacaktır. Böylelikle neyin hak, neyin batıl olduğu, Allah’ın (ﷻ) rahmet ettiği Müslümanlara aşikâr olacaktır. Allah (ﷻ) bizleri, hakkı hak bilip hakka uyan, batılı da batıl bilip batıldan kaçınan ve bu hâl üzere can veren kullarından kılsın.*

Hakkın en büyük davetçisi olan peygamberler (aleyhimüsselam), öncelikli olarak “**uluhiyyet, rububiyet, ubudiyet**” yüklü davetle kavimlerine gönderilmiştir. Araf suresine baktığımızda tağutlar, Allah’ın gazabını celbe-

4 A’râf, 7/179.

5 Bakara, 2/42; Âl-i İmrân, 3/71.

decek ne kadar kötü hasletlere sahipse hemen hemen menedici cümlelerden önce **"Allah'a kulluk edin, Allah'ı birleyin, Allah'a şirk koşmayın"** gibi tevhidi nidaya muhatap olmuşlardır. Çünkü itikadın yerleşmediği, şirkin, küfrün sarımadığı cahili toplumlarda; hayırlı, güzel olan hiçbir şey filizlenemez.

Türkiyeli Müslümanlar olarak bizler, yaşadığımız coğrafya ekseninde bu gerçeği fazlasıyla hisseden bir milletiz. Allah (ﷻ), yaşadığımız toprakları, darüislam üzere yeşertip hakkın, (İslam'ın) kalesi kilsin!

Hakkın Karşısında Batılın Metotları

Batıl, farklı farklı yolları, yönelişleri olan bir bataklıktır. Tarih boyunca, iddialarını kabul ettirebilme adına hep zulme ve despotluğa başvurmuştur. O yüzdendir ki Allah teala, Kur'an-ı Kerim'de, batılın karşısında yer alması için seçtiği yirmi beş peygamberi (*aleyhimüsselam*), ayrı ayrı ve detaylı olarak bizlere anlatmıştır. Bu sayede batılın değişik metotları açığa çıkacak, iman edenlerin afallamasının önüne geçilebilecektir.

Batıl, şeytani bir şekilde, kimi zaman belli bir zümrenin zulüm üzere kurulu hegemonyası, kimi zaman şeytani ideolojilerin bir dayatması, kimi zaman fikir düşmanı, kimi zaman insanın **"yaratılış farklılığı"**na karşı yine insanoğlu tarafından girilen bir **"yok sayma"** ve **"hakir"** görme olarak varlığını en acımasız şekilde hissettirmiş, hissettirmeye de devam edecek-

Müslüman gençleri, birer batıl davetçilerine çevirmekle görevli İslam görünümü kâfirleriyle, bizatihi sistem tarafından yetiştirilmiş, laik din anlatıcılarıyla, makam mevkiyle satın alınan alim(!) kisvesindeki toplum mühendisleriyle, gavurların söylemlerini virgölüne kadar alıp değiştirmeden aktaran ve çok büyük işler başardığını sanan papağanlaşmış zındıklarıyla, demokrasinin kulları olan siyasal/bürokratik münafıklarıyla batıl, boş durmamaktadır.

tir. Bu durum, hakkın batılı çepeçevre kuşatması ya da karşısında yerini, **"yegâne güç"** olarak almasına kadar devam edecektir. Yani davetçilerin, Allah'a (ﷻ) hakkıyla iman etmesinden sonra, ancak Allah (ﷻ), batılı defedecektir.

Batıl, delil sunabilme yetisinden uzak ve her yönüyle bir **"sapma"** olduğu için, safsatalarını, dayatmalarını hiçbir zaman sağlam temeller üzerine bina edemeyecektir. Batıl, hakkın burhanı karşısında aciz kaldığından dolayı hakkı gizlemesi, hakla batılı birbirine karıştırıp akılları bulandırmaya çalış-

ması, hakkı tahrif etmeye yeltenmesi, hakkın önüne barikat çekip kitleleri uyutmaya yönelik aslı astarı olmayan şeyler sunması, şüphe tohumları ekmeye çalışması gibi, insanoğlunu saptırmak adına farklı farklı metotlara sarılmaktadır.

Kur'an'da geçen canlı bir örnek: **"Ehlikitaptan bir grup şöyle dediler: 'Müminlere indirilene sabahleyin inanıp akşamleyin inkâr edin. Belki onlar (böylece dinlerinden) dönerler.'"**⁶ Tefsirlerde, Medine'deki ehlikitaptan bazılarının, zahiren Müslüman olacakları, sonra da irtidat edecekleri yönünde bir planları olduğu geçmektedir. Böylece imanı zayıf olan Müslümanların düşüncesinde; ehlikitabin, Rasulullah'ı (ﷺ) yalanlamalarının altında bir inat ve kıskançlığın olmadığı, aksine bu kimse-lerin, İslam'a girince onun kusurlarını gördük-

6 Âl-i İmrân, 3/72.

leri ve bu yüzden eski dinlerine geri döndükleri düşüncesi belirecek ve sonuç itibariyle de imanı zayıf Müslümanlar, İslam hakkında şüpheyeye düşeceklerdi. Bu durum, imanı zayıf bu Müslümanları dinlerinden döndürmenin yanında, İslam'a girmeyenleri de aynı yolla İslam'dan uzak tutmak için izlenen bir metottu.

Günümüzde de batıl, bu örneğe benzer şekilde mücadele etmektedir. Müslüman gençleri, birer batıl davetçilerine çevirmekle görevli İslam görünümü kâfirleriyle, bizatihi sistem tarafından yetiştirilmiş, laik din anlatıcılarıyla,

makam mevkiyle satın alınan alim(!) kisvesindeki toplum mühendisleriyle, gavurların söylemlerini virgülüne kadar alıp değiştirmeden aktaran ve çok büyük işler başardığını sanan papağanlaşmış zındıklarıyla, demokrasinin kulları olan siyasal/bürokratik münafıklarıyla batıl, boş durmamaktadır. Özellikle günümüz dünyası, her şeyin birbirine karıştığı; kimin hak, kimin batıl üzere olduğunun müphemleştiği bir duruma geldi. Allah (ﷻ), Müslümanları muhafaza eylesin.

Batıl, en çok da hakkın taraftarlarını **"itibar-**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَتَمَّصِبِقَالَ اللَّهِ وَأَنَا إِلِيَّ جَعُونَ
 أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ

sızlaştırma, karalama" metoduna sarılmıştır. Böylece kitleleri haktan uzak tutabileceklerini ve batıl inançlarını kolayca empoze edebileceklerini düşünmektedir. *Rasulullah'a* (ﷺ) reva görülenler bir örnektir. Haşa "*şair, deli, sihirbaz, yalancı*" gibi ithamlar herkesçe maldur. Hakkın buyruklarına "**efsaneler, eski-lerin masalları, uydurma şeyler, anlamsız, karmakarışık rüyalar**"⁷ gibi hakikatten uzak betimlemelerin isnat edilmesi, daha da ileriye gidebilerek **alaya**⁸ sığınılması, *batılın ne kadar aşağılık bir seviyeye inebileceğini* göstermektedir. Bir dayanağı olmadığından dolayı batıl, doğruluğunu şeksiz şüphesiz delilleriyle tescilleyen hakkın karşısında çaresiz kalmaktadır.

Bu gayriahlaki tavır, biraz da metodun; zan, heva, şehvet, kıskançlık, öfke, bencillik gibi kötü hasletleri barındırmasından kaynaklan-

maktadır. Zaten İblis'in, insanoğlunu saptırırken başvurduğu en güçlü silahı, insanın heva ve hevesleri olmuştur.⁹ Peygamberlere ve Allah yolunda olanlara reva görülenlerin, bizim başımıza da gelme ihtimali yüksektir. O yüzden yeise kapılmadan kulluk ve davet yolunda azimle yürümemiz gerekmektedir. İnşallah.

Batılın, bir başka metodu da muhatapları "**aldatma**"dır. Ne kadar batıl görüşü varsa süslü ve cazip göstermektedir. Kur'an'da, şeytanın insanoğluna, batılı süslü gösterdiğine çokça değinilmiştir.¹⁰ Ayrıca Kur'an'da¹¹ detaylı bir şekilde anlatıldığı üzere İblis, Allah'ın huzurundan kovulurken insanoğlunu nasıl saptıracağına dair ibretlik olacak şeyler söylemiştir: "**İblis dedi ki: Bundan böyle benim saptırma izini vermemeye karşılık, ant olsun ki ben de onları**

9 Mâide, 5/77

10 En'âm, 6/43.

11 Ahzâb, 33/72; Hicr, 15/39.

7 Enbiyâ, 21/5.

8 Kehf, 18/56, 106; Lokmân, 31/6; Câsiye, 45/9, 35.

saptırmak için senin doğru yolunun üstüne oturacağım. Sonra elbette onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından sokulacağım ve sen onların çocuklarını şükredenlerden bulmayacaksın.”¹²

Batıl, hakka giden yolu, çeşitli desiselerle bulandırmaya çalışarak insanoğlunu saptırmıştır. Ancak hakkıyla iman edenleri, hiçbir zaman saptıramayacaktır. İman edenler, “üstle” bağlantıyı kaybetmez, kul olduğu bilincinden bir an olsun gaflette olmazsa eğer İblis, hiçbir şey yapamayacaktır. Çünkü dört taraftan sokulacağını söylerken “üst”ten sokulacağını belirt(e)miştir. O da iyi biliyor ki üstte Allah (ﷻ) var ve her kim üstle bağlantıyı kuvvetli tutabilirse sapmaz. Allah (ﷻ), ihlaslı kullarını koruyarak, İblis’in onlara üstten sokulabilmesinin önünde engel olmaktadır. Müslümanlar olarak uyanık olmalıyız, üst bağlantıdan mahrum kalmamak için her daim Allah’a (ﷻ) yönelmeliyiz. Rabitayı güçlü tutmalıyız.

Batıl, İslam yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihat edenleri yıpratmak ve inandıkları yoldan çevirmek adına başvurduğu başka bir metodu da “**baskı, korkutma, hapsetme...**” zulümleridir. İstisnalar illa ki olmakla beraber, bu fitneye maruz kalan çoğu Müslüman, fitnenin etkilerini kolay kolay atlatamamaktadır. Hedefleri doğrultusunda -Allah niyetlerini tersine çevirsin- hakkın görüntüsü, korkuya kapılacak olan muhatapların nezdinde bulanıklaşacak ve kitleler, hakkın yolundan uzaklaştırılacaktır. Böylece kitleleri yönlendirebilmesi kolaylaşacaktır. Bu fitne, bir Müslümanın geçirebileceği en büyük imtihandır.¹³

Son

12 A'râf, 7/16-17.

13 Şahsi düşüncemdir, Allahuâlem. Allah'tan her daim afiyet dileriz. Allah; takât, sabır, güç, sebat bahşetsin. Müslümanlardan bu fitneyi uzak kılsın.

Batıl, kıyamete kadar bu plan, proje ile varlığını devam ettirmeye çalışacaktır. Kendisine temel olarak aldığı yaklaşımı, hep bu metotlar olduğundan Allah'ın (ﷻ), “**uyarıcı nitelikli**” öğretileri de tarihî dönemlerle sınırlı kalamayacak kadar cihanşümül olacaktır. Batıl, şüpheye düşmeden her şeyiyle iman edenlere tanıtılmıştır. Batılın yuvası, her ne kadar “örümcek ağı”¹⁴ kadar güçlü olmasa da tefekkürden uzak, akliselim sahibi olmayanların çoğu, şeytanların ardı sıra gitmektedir.¹⁵ Çünkü insan, çok zalim, çok cahildir.¹⁶

Hak ehli, bu sahneler karşısında, cihat ve tevhit ilkesiyle başarıya ulaşmıştır. Allah katında, hak mücadelenin sonucu önemli değildir. Önemli olan azimdir, ameldir. Başarı ya da başarısızlık, sonuca mebni değildir. Kimse gaybı taşıyamayacağı için, tek çıkar yol, elden geldiğince cihat etmektir. Elbette akıbet de muttakilerin olacaktır.

Müslümanlar olarak bizler, Allah'tan bir lütuf olarak hakkın bir savunucusu, bir neferi olmaya muvaffak kılındığımız için çokça şükretmeliyiz. İmkan buldukça özellikle secdeye kapanarak bu şükürü fiili olarak da ifa etmemiz gerekmektedir. Allah muhafaza, batılın ateşli bir savunucusu, cehenneme çağıran bir davetçisi kimliğine de duçar olabiliriz.

Allah'ın, bir insana lütfedeceği en büyük nimet, “**hidayet**”tir! Bu hakikatin kıymetini bileerek hidayetimizi arttıracak amellere yönelmeli ve hidayet nurundan uzaklaştıracak her türlü fisktan, fücürdan da elimizden geldiğince içti-nap etmeliyiz.

Velhamdülillahirabbilâlemin. Selam ve dua ile...

14 Ankebût, 29/41.

15 Secde, 32/13.

16 Ahzâb, 33/72.

Dosya:
"HAK VE BÂTIL"

Hakkın Önündeki Engel: Şüphe

Rüveyde Bera PALA

İnsanın tutunduğu dal(lar) ne kadar sağlamsa dünyaya bakışı o kadar değişkenlik gösterecek ve ahirete olan inancı ile Allah'ın varlığını ve peygamberlerin hak olduğu gerçeğini de kalben kabul etmesi, o kadar mümkün olacaktır. Hakikati yalan ve batıldan ayırmak da ancak bu kabulde gerçekleşecektir. İnsanın hakkı hak olarak

görmesi, batılın kirlerini ise üzerinden atması için aydınlığı tüm dünyayı sarmış olan o dine, İslam'a, kopması mümkün olmayan bir bağ ile bağlanması gerekmektedir. Fakat Müslüman'ın muhatap olduğu her şeyde görüldüğü gibi, bu yolda da karşısına sayısız engel çıkacak ve onu, yolundan saptırmak için tüm gücünü kullanacaktır. İşte burada, kişi iradesini ne denli ortaya koyabilirse o kadar sağlam çıkacaktır, içine girdiği yorucu savaştan.

Hakkın yolunda tökezlemeden ilerleyen insanların önüne çıkan zararı en büyük ve kişinin

Hakkın yolunda tökezlemeden ilerleyen insanların önüne çıkan zararı en büyük ve kişinin kalbinde en acı verici yarayı oluşturan şey, din ve dinî yaşantılar hakkında oluşan şüphelerdir.

kalbinde en acı verici yarayı oluşturan şey, din ve dinî yaşantılar hakkında oluşan şüphelerdir.

Şüphe ile beslenmek, her ne kadar insanı, kalbinin mutmain olacağı yollara sevk eder gibi gözükse de gitgide dini kurcalayarak hükümlerinden hata çıkarma isteğine iten bir hastalığa dönüşmektedir. Özellikle

genç kesimin arayış içinde olduğu dönemlerde, kafalarını kurcalayan ve kalplerini kaydırma/saptırma merhalesine getiren bu hastalık, hızla yayılmakla birlikte aynı zamanda sağlam imana sahip kişilerin zihnini de etkilemektedir.

Zararı, faydasından daha çok olan şüphe tohumları, insanların beynine ekilmeye devam ettikçe İslam halkası zayıflıyor ve her an -neuzübillah- kopma tehlikesi yaşıyor. Peki, bu kadar tehlikeli bir bağımlılık hâline gelen şüphe ve inkâr tufanı, nasıl yayıldı ve niçin yayılmaya devam ediyor? Neden önüne geçilemiyor ve

tehdit içerisinde olan dinimiz korunmaya alınmıyor? Güçler mi birleşemiyor yoksa bu mesele müminin gündeminde ciddiyet arz etmiyor mu? Hafife alınan ve varlığı unutulmuş konular arasından çekilip alınması ve sağlam masaya oturtulması gerekmiyor mu? Şüphesiz ki tüm bunların cevabı; hakikatin, müminlerin hayatında nerede ve ne konumda durduğuna bağlıdır.

İslam, kaliteli hayatlarla muhatap olmakla, hükümlerinin yüceltilmesiyle yükselen bir dindir. Orada burada yetişen asılsız laflarla asla alçalmaz, yüceliğinden ve kemalinden en küçük bir parça bile eksilmez. Nitekim hiçbir peygamber, etrafındaki ayak takımlarının cehalet kokan sözlerinden etkilenip de tebliğinden ödün vermedi. Elbette bu da tabii oldukları dinin, dünya üzerindeki her şeyden üstün, değerli ve kuvvetli olduğunu gösterir. Ona dil uzatanların her birini alaşağı edecek kadar kuvvetli olduğunu...

Vahyin azameti, bazı akılları sığdırdığından çoğu zaman diller, haddinden fazla uzar. İnkârın okyanusu, onları öyle bir dibe çeker ki dinin emir ve hükümlerini alaya almaya, onu kendilerince küçümsemeye cüret edebilir hâle gelirler. Onları susturacak bir karşılık verilmediği sürece, öyle bir raddeye gelir ki sapkınlıkları, işlerini bırakıp vazifeleri buymuş gibi durmadan konuşurlar. İşte bu insanlara fırsat veren de şüpheler yüzünden gün geçtikçe sayısı artan, zayıflamış imanlardır. Zaten kopmaya yüz tutmuş inanç bağlarını, kirli laflarıyla iyice gevşetirler ve ömürleri boyunca duyduğunu sorgusuzca kabullenmeye ant içmiş insanoğlu da bunlara öylece kulak verir. Sonuç olarak da dünya, vicdanını yitiren, dinin yalnızca bağnazlık demek olduğunu sanan, gözünün önünde

Hakkın aydınlığı, batılın karanlığını örtmüştür. Vahyin apaçık olması, lüzumsuz bağırtıları kesmiştir. İslam, son nebiden beri vardır, ebediyen var olacaktır. Hiçbir güç onu ezemez, yok edemez.

dönen olaylara tüm benliğiyle sırt çeviren, bağımsız düşünemeyen ve sürekli bir şeylere karşı çıkmaya ayarlanmış bedenlerle dolar. Sayıları arttıkça zapt edilmesi iyice zorlaşan bu kesimin azgınlığını kesmek, hakkı kucaklayıp onu gittiği her yere götüren yüreklerle mümkündür. Onlar, ortaya atılan tüm şüphe tohumlarını ve onlarla beraber yayılıp çoğalan aşağılık düşünceleri yok etmek için

taşır, mümin kimliklerini. Yeri ve zamanı geldiğinde bu kimliği çıkarmak, onların onurlarını artırır. Fakat akıl yoksunlarının hiçbiri, bunun mahiyetini kavrayamaz. Zira sözleri, onları karanlıklara sürüklemiştir. Bunun açıkça farkında oldukları hâlde bunu kabul etmezler. Batıl, onların tek sığınağı olmuştur ve kurtuluş yollarını bir bir kaybetmişlerdir.

Dini, sözleriyle kirlletmeyi amaçlayanlar, aslında yalnızca akıbetlerini ateşe çevirmiş olmaktadır. Din, hiçbir lafla, hakaretle, yalan ve iftirayla zarar görmez. Bu, ezelden beri böyledir. İlahi bir güç, onu her yönden koruma altına alırken yeryüzünün birtakım cahilleri, onu nasıl lekeleyebilir? İslam'ın muhafızları varlığını koruduğu sürece bu mümkün değildir, olmayacaktır.

Hakkın aydınlığı, batılın karanlığını örtmüştür. Vahyin apaçık olması, lüzumsuz bağırtıları kesmiştir. İslam, son nebiden beri vardır, ebediyen var olacaktır. Hiçbir güç onu ezemez, yok edemez. Aksine bunun için çabalayanların gayeleri ters dönecek; din, gücüne güç katacaktır. Hakikatin savunucusu olarak bizler, beyinlerini avuçlarına alıp konuşanları susturmalı, yalnızca ayetleri söz sahibi kabul etmeliyiz: "Böylece hak yerini buldu ve onların yapmış oldukları şeylerin hepsi boşa çıktı" (7/Araf, 118).

Dosya:
"HAK VE BÂTIL"

Bir Ayrım Olarak Kur'an

Zeynep KOÇ

İnsan, dünyayı anlamlandırırken karşısındaki en gerçek ve doğru olanı elde etmeye çalışır. Fakat o, en gerçek ve doğru olanı elde edebilmek, oldukça karmaşıktır. Nitekim düşünce tarihi boyunca bunu sağlayan aracın ne olduğu, nasıl elde edileceği ve elde edilen o bilginin kesinliğinin imkânı, mühim bir sorunsal olmuştur. Diğer yandan İslami literatürde "gerçek ve doğru" kavramlarını aynı anda karşılayan "hak" kavramı ile karşılaşırız. Sözlükte "gerçek, sabit ve doğru olmak, gerekmek; bir şeyi gerçekleştirmek; bir şeye yakinen muttali olmak" anlamlarında mastar ve "gerçek, sabit, doğru, varlığı kesin olan şey" anlamlarında isim olan hak kelimesi, (çoğulu hukuk) genellikle batılın

Hak, batıl ve fark kavramları bir arada düşünüldüğünde akla gelen ilk şey muhakkak "furkan" kavramıdır. Zira sözlükte "iki şeyin arasını ayırmak" manasına gelen fark kökünden mastar olup "hakla batılı, imanla küfrü, helal ile haramı ayırıp belirlemek" anlamında kullanıldığı gibi, zıt değerlere sahip olan şeylerin, birbirinden seçilip ayrılmasını sağlayan ölçüyü de ifade eder.

zıttı olarak gösterilir.¹ Dolayısıyla batıl, gerçeğe uygun olmayan ve gerçeğe dayanmayan her türlü bilgi için kullanılır.

Bu iki kavram arasındaki zıtlık, özsel bir farktan kaynaklanır. Fark, bilginin en temel unsurudur. Çünkü varlıkları anlamlandırmadan önce nesnelere, duyu ve aklın süzgecinden geçer. Ardından nesne soyutlanır ve bunun sonucunda o nesneye dair bir tanım ortaya çıkar. Klasik mantık bu noktada özsel tanıma, hadd-i tam'a ulaşmayı hedefler. Hadd-i tam'ın tarifi ise "efrâdını

câmi, ağıyarını mâni"dir. Bunun, bir şeyin yakın cinsine, onun yakın ayrımının eklenmesi olduğunu söylemek mümkündür. Başka bir ifadeyle bir şeyin tanımı, onunla aynı cinsteki şeylerden

1 Mustafa Çağrırcı, "Hak", DİA maddesi

ayrılmasıyla oluşturulur. Dolayısıyla bir şeyin tanınması tanımdan, tanım ise farktan -ayrımdan- meydana gelir. Böylece hak ve batıl kavramlarının yan yana kullanılması, zıtlığın doğurduğu bir fark düşüncesine iter.

Hak, batıl ve fark kavramları bir arada düşünüldüğünde akla gelen ilk şey muhakkak "furkan" kavramıdır. Zira sözlükte "iki şeyin arasını ayırmak" manasına gelen fark kökünden mastar olup "hakla batılı, imanla küfrü, helal ile haramı ayırıp belirlemek" anlamında kullanıldığı gibi, zıt değerlere sahip olan şeylerin, birbirinden seçilip ayrılmasını sağlayan ölçüyü de ifade eder.² Seyyid Şerif el-Cürcani ise furkanı, "hak ve batılı birbirinden ayıran" olarak tanımlar. Kur'an'da yedi yerde geçen furkan kavramına, muhtelif anlamlar yüklense de görülür ki tüm bu ayetlerde, Cürcani'nin tanımının da örtüştüğünü söylemek mümkündür. Böylece furkanın hak ile batılı birbirinden ayırma şeklinde bir temel manası olduğu kabul edilir. Hatta üç ayette Kur'an'ın bir ismi yahut niteliği olarak "furkan" kullanılır ve bu sebeple de Furkan, Kur'an'ın başlıca isimlerinden biri olarak kabul edilir.³

Kur'an'ın hak ve batılı birbirinden ayrışından söz etmeden önce, bu tanımdaki hak ve batıl kavramlarını bu bağlamda tekrar okumak gerekir. Seyyid Kutup, Yoldaki İşaretler kitabında bunun güzel bir örneğini ortaya koyar ve hak ile batıl meselesini Kur'an merkezinden açıklar.

Kur'an, batılın hâkim olduğu Cahiliye Devri'nde inmiştir. Kur'an'ın ilk muhatapları Müslüman olduğunda ise Cahiliye Devri'ndeki

Kur'an'ın hak ve batılı birbirinden ayrışından söz etmeden önce, bu tanımdaki hak ve batıl kavramlarını bu bağlamda tekrar okumak gerekir. Seyyid Kutup, Yoldaki İşaretler kitabında bunun güzel bir örneğini ortaya koyar ve hak ile batıl meselesini Kur'an merkezinden açıklar.

tüm geçmişini kapının eşğinde bıraktığının bilincinde olurdu. Önceki yaşantısından tamamen farklı bir yaşama başladığını en başında kabul ederdi. Öyle ki Cahiliye Devri'ndeki tutum ve davranışları hakkında kuşkulu davranırdı. Bu kuşkunun kaynağı, o dönemde yaygın olan zulüm, haksızlık, içki, kumar gibi ahlaki düzeyin düşük olduğunu gösteren değer yargıları ve geleneklerin batıl yönüydü. Yani o dönem Müslüman olan kişi, hak olanı benimserken batıl olanı ardında

birakırdı.

Seyyid Kutup'a göre, kendisinden sonra bir başka benzeri gelmeyen bu neslin, hak ve batıla dair bu mücadelesini anlayabilmek için, onların beslendiği kaynağı incelemek gerekir. Bu neslin beslendiği ilk kaynak, hakikat ile irtibat kurmalarını sağlayan Kur'an'dır. Hz. Peygamber (sav)'in sünneti ise bu kaynağın hayata geçirilmiş biçimidir. Zira Hz. Ayşe'nin rivayeti üzerine, onun ahlakı Kur'an'dı.⁴ Buradan hareketle denebilir ki Kur'an, insanı batıldan uzaklaştırıp hak olana yaklaştırır. Bu ise Kur'an'ın mahiyetini ortaya koyar niteliktedir.

Sonuç olarak Kur'an, Allah'ın kelamı olmasının yanı sıra, bir ayrımdır. Neyin batıl neyin hak olduğunu tanımlayarak gösterir. Hak ile ilgili fertleri toplar, zıttı olan şeyleri dışarıda tutar. Onun varlığı, beyazı sunarken siyahı elemeyi gerektirir.

Bu açıdan yaşamın rehberi, hak olanın kaynağıdır. Hakkın mahiyeti Kur'an'da, Kur'an'ın mahiyeti hakta kendini gösterir.

2 İbrahim Çelik, "Furkan", DİA maddesi

3 İbrahim Çelik, "Furkan", DİA maddesi

4 Yoldaki İşaretler, Seyyid Kutup, İstanbul: Beka Yayıncılık, 2017, s.18

Batı Dünyasında Filistin'e İlişkin Ön Yargı Nihayet Değişiyor

Othman MAQBEL
Al Jazeera English, 26-04-2024
Çeviren: İsmail CEYLAN

İsrail'in Gazze'ye uyguladığı vahşet, Filistin halkının acılarına yönelik Batı'daki kayıtsızlığa son verdi. Batı dünyasındaki pek çok kişi yıllardır, Filistin'in işgaliyle hiç ilgilenmedi. İşgal her yıl bir veya iki gün haberlerde yer alıyordu ve sonra tekrar ortadan kayboluyordu. Bu dönemde pek çok kişi, tarafsız kalmayı tercih etti. Daha da kötüsü, Filistin halkına yönelik karalamalara inanıyorlardı.

Ancak son altı aydaki vahşetin boyutu ve şiddeti, Filistin halkının acılarına yönelik yaygın kayıtsızlığa son verdi. El Cezire gibi kuruluşların ve sahadaki Filistinli gazetecilerin korkusuz haberciliği sayesinde medyanın canı pahasına yayın yapması, insanların gözlerini Gazze'deki ve Filistin'in geri kalanın-

Bu, çok büyük bir olay. Yıllardır Suriye ve Yemen gibi çatışmalarla ilgili kamuoyu yoklaması yapıyoruz ve Birleşik Krallık kamuoyu, hiçbir zaman bir konuda bu kadar hassasiyet göstermemişti. Dahası, anket katılımcılarının yüzde 59'u, İsrail'in Gazze'de insan hakları ihlalleri yaptığını düşündüğünü söyledi; katılımcıların yüzde 12'si ise durumun böyle olmadığını düşünüyordu.

daki insanların, nesiller boyunca katlanmak zorunda kaldığı gerçeklere açtı.

Gazze'de çalışan ve Birleşik Krallık'taki politikacıları etkileyen önde gelen STK'lardan biri olan Action For Humanity'de, YouGov tarafından yaptırılan bir ankete göre, Birleşik Krallık'ta halkın yüzde 56'sının İsrail'e silah ihracatının durdurulmasından yana olduğu ortaya çıktı. Bu verilere göre halkın sadece yüzde 17'si ihracatın durdurulmasına karşı çıkıyor, geri kalanı ise

çekimser.

Bu, çok büyük bir olay. Yıllardır Suriye ve Yemen gibi çatışmalarla ilgili kamuoyu yoklaması yapıyoruz ve Birleşik Krallık kamuoyu, hiçbir zaman bir konuda bu kadar hassasiyet göstermemişti. Dahası, anket katılımcılarının

yüzde 59'u, İsrail'in Gazze'de insan hakları ihlalleri yaptığını düşündüğünü söyledi; katılımcıların yüzde 12'si ise durumun böyle olmadığını düşünüyordu.

Ayrıca bu anketin, 1 Nisan'da World Central Kitchen yardım çalışanlarının öldürülmesinden önce yapıldığını da belirtmekte fayda var. Bu, dünyayı hatta Birleşik Krallık ve ABD hükûmetlerini bile dehşete düşüren bir vahşetti. Bu olayın yaygın şekilde kınanması nedeniyle yaşanan vahşeti fark eden ve bu vahşete katılmak istemeyenlerin sayısının artık daha fazla olacağını öngörüyoruz.

YouGov'un yaptığı diğer anketlerde, ateşkesi destekleyenler (kasımda yüzde 59, şubatta yüzde 66), Gazze'ye yönelik saldırının masum olmadığını düşünenler (kasımda yüzde 44 şubatta yüzde 45) ve barış görüşmelerinin gerçekleşmesini isteyenler (kasımda yüzde 61, şubatta yüzde 66) olarak raporlandı.

Bu istatistik sonuçlarını artık batı dünyasının her yerinde görmek mümkün. İsrail'in küresel sahnedeki en büyük destekçisi ABD'de Beyaz Saray yönetimi, artan sivil ölümlerini haklı çıkarmaya çalışırken halk bu duruma karşı çıkıyor. CBS/YouGov'un yaptığı bir anket, ekim ayında ABD'nin yüzde 47'sinin İsrail'e silah gönderilmesini desteklediğini, bu ay bu rakamın yüzde 32'ye düştüğünü ve ateşkese verilen desteğin arttığını ortaya çıkardı.

Batı genelinde de durumun böyle olduğuna inanıyoruz ve Batı kamuoyunun ezici çoğunluğu Gazze, Batı Şeria ve Kudüs'te işlenen insanlığa karşı suçların giderek daha fazla farkına vardıkça insanlar da o kadar dehşete düşüyor. Bir zamanlar Gazze'deki devasa sivil ölümlerini haklı bulan kişiler bile bu dünyadaki hiçbir şeyin olup biteni haklı çıkaramayacağını fark etti. Ne yazık ki Batılı hükûmetlerin politikacıları, halklarının ruh hâline tamamen aykırı davranıyor. Bu, sadece ahlaki açıdan kınanacak bir durum değil, aynı zamanda politik açıdan da dar görüşlülüktür.

Onlarca yıldır Batılı halklar, insanların olup bitenlere dikkat etmemesi ve yalanlara kanması nedeniyle bu konuda bilgisiz ve ön yargılıydı. Bu nedenle Filistinlilere yönelik ihlalleri, şuursuz bir şekilde desteklediler. Bu, artık bitti ve bunun nedeni de İsrail'in Gazze'ye karşı yürüttüğü korkunç savaş şeklidir.

ke çanları çalıyor. Birleşik Krallık'ta birçok kişinin bir sonraki hükûmeti kuracağına inandığı İşçi Partisi, halkın İsrail'in silahlandırılmasının durdurulması yönündeki artan talebini destekliyor. Muhalefet partileri, İngiltere hükûmetinin İsrail'e fon sağlamayı bırakması gerektiğini sıklıkla dile getiriyorlar.

Onlarca yıldır Batılı halklar, insanların olup bitenlere dikkat etmemesi ve yalanlara kanması nedeniyle bu konuda bilgisiz ve ön yargılıydı. Bu nedenle Filistinlilere yönelik ihlalleri, şuursuz bir şekilde desteklediler. Bu, artık bitti ve bunun nedeni de İsrail'in Gazze'ye karşı yürüttüğü korkunç savaş şeklidir. İnsanlık vicdanı; her yerde, her biçimde, iyilikten yanadır. Çoğu insan, özünde barışa ve adalete inanır. Masumları öldürmenin yanlış olduğunu biliyorlar. Artık dünya, Gazze'yi görmezden gelmiyor; Filistinlilerin ne kadar korkunç bir gerçekliğe katlanmak zorunda kaldıklarını herkes görebiliyor ve bu vahşetin daha fazla sürmesini istemiyorlar.

2024 yılı "seçim yılı" olarak adlandırılıyor. Bu yıl dünyanın en az yüzde 49'u oy kullanacak. Dolayısıyla halklarının Gazze'deki taleplerini görmezden gelen Batılı politikacılar için tehli-

Kıbrıs'ta Siyonist İşgal - II

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Geçen sayıda (Nisan 2024) Yahudilerin Kıbrıs'ta toprak alımlarını, koloniler oluşturarak âdeta yeni bir İsrail oluşturduklarını yazmaya çalışmıştık. Ayrıca halkta, Yahudilere karşı oluşan tepkiyi ve Siyonist Chabad örgütünün Kıbrıs'ta yasaklanması gerektiğini de gündeme getirmiştik. Bu sayıda ise Siyonist Chabad (Şabad) suç örgütüne ve faaliyetlerine değinmeye çalışacağız.

Kıbrıs'ın Siyonistler için önemli olmasının nedenlerinden biri -belki de en önemlisi- Kıbrıs'ın da Arz-ı Mev'ud sınırları içerisinde görülmesidir. Bu durum, Siyonist devlet olarak Filistin topraklarında kurulmadan çok önceleri, Theodor Herzl tarafından da gündeme getirilmişti.

İnançlarına göre burası da onlara vadedilmiş topraklar arasında yer alıyor. Ben, bu faaliyetlerin arkasında İsrail ve ABD'nin olduğunu düşünüyorum.” demiştir.¹

KKTC Plandemi Platformu sözcüsü Tuğçehan Ören de “ABD-Biden destekli Chabad Yahudileri, 2008 yılında ülkemize yaklaşık 200 civarında şirket ile geldi, daha sonra da banka açtı. Para transferlerini bu banka üzerinden yaparak

USB milletvekili Yasemin Öztürk'ün dışında, yine aynı partiden bir milletvekili (Lefkoşa) ve meclis başkanı Zorlu Töre de “Chabad'ın KKTC'de sızmadığı kurum yok gibi. Bakın iddia ediyorum, bu tehlikenin önüne geçilmezse iki üç seçim sonra, bütün hükümet üyeleri adına, bu örgüt karar verir hale gelecek. Türksüz bir Kıbrıs, Türkiyesiz bir Doğu Akdeniz istiyorlar.

KKTC'de gizlice, iş birlikçi avukat ve siyasilere ile topraklarımızı parsel parsel satın aldılar. İlk başta KKTC'nin doğusunda belirgin hâle gelirken şimdi Girne'nin Lapta bölgesine kendi içinde resmî, KKTC'ye göre illegal hahamları ile tarikatlarını genişletiyorlar. Son olarak kurmuş

1 <https://www.odatv.com/guncel/bekir-sitki-sirin-yazdi-israilin-gizli-plani-siyonistlerin-kibris-ruyasi-120008707>

oldukları emlak şirketleri üzerinden aldıkları araziler ve yaptıkları binaları sadece kendi insanlarına satıyorlar. Bizim buradan anlayacağımız, İsrail karşı kıyısı olan KKTC'ye yeni bir Siyonist yapı inşa ediliyor. İkinci bir Yahudi devleti kurma yönünde emin adımlarla ilerliyorlar." şeklinde konuşmuştur.²

Kıbrıs Din Görevlileri Sendikası başkanı Mehmet Dere ise (2008 yılından itibaren) adaya yerleşen İsraili Yahudi sayısının her geçen gün arttığını, Yahudilerin sistematik bir şekilde adanın belirli alanlarında yoğunlaşmaya başladıklarını ve ekonomik getirileri sebebiyle yetkililerin buna göz yumduğunu söylemiştir. Baskılar yüzünden kendilerinin dinî görevlerini dahi yerine getirmekte zorlandıklarını kaydeden Dere, adaya yerleşen Yahudilerin ise her türlü dinî isteklerini özgürce yerine getirebildiğini belirtmiştir.

Dere, "Bir hayli İsraili Kıbrıs'a yerleşmiş durumda. Yahudilerin yerleşim için seçtiği alan ise adanın kuzeybatısı, Tatlısu bölgesi. Bu bölge, deniz kıyısı olmasının yanı sıra tıpkı İsrail'in Filistin'de işgal ettiği ilk bölgeleri gibi, tarıma çok elverişli yeşil alanlar. Yahudiler, ambargo yüzünden Kuzey Kıbrıs'ın ciddi bir sıkıntı içinde olduğu bilinciyle hareket ediyor. Satın alma güçleri fazla olduğu için, yetkililer sistematik yerleşim hareketine göz yumuyor."

Kıbrıs'a yerleşen Yahudilerin rahatça hareket edip dini özgürlüklerini yaşayabildiğini belirten Mehmet Dere, kendilerinin ise Yahudilerle mukayese edildiğinde büyük sıkıntı içinde olduklarını söylemiştir.³

Kıbrıs'ın Siyonist İsrail Açısından Önemli

² <https://www.superhaber.com/kktcde-siyonist-orgute-darbe-chabad-merkezi-kapatildi-haber-471120>

³ <https://www.habervakti.com/kktcde-sessiz-ve-derin-siyonist-igali#>

Kıbrıs'ın Siyonistler için önemli olmasının nedenlerinden biri -belki de en önemlisi- Kıbrıs'ın da Arz-ı Mev'ud sınırları içerisinde görülmesidir. Bu durum, Siyonist devlet olarak Filistin topraklarında kurulmadan çok önceleri, Theodor Herzl tarafından da gündeme getirilmişti. Herzl, Kıbrıs'ın Siyonistler için önemine, ölmeden önce 1902'de Lord Rothshild'e yazmış olduğu mektubunda değinmişti: "Kıbrıs'ı düzene sokmalıyız. Kıbrıs'tan Müslümanlar gider, Rumlar topraklarını satar. Filistin, Yahudiler için çok küçük, bu nedenle Filistin'e yakın bir yer sağlamamız gerekiyor. Filistin'e Kıbrıs da dahil edilmeli."⁴

Kıbrıs, Arz-ı Mev'ud sınırları içinde olmasının yanında askerî, ekonomik ve stratejik olarak da büyük bir önemi haizdir. Çünkü Kıbrıs, hem Siyonist İsrail'in işgal ettiği topraklara çok yakın hem de Doğu Akdeniz enerji rezervleri açısından da stratejik bir konumda bulunmaktadır. Kıbrıs'a egemen olan, Akdeniz'e de egemen olur, sözü boşuna söylenmemiştir. Bugün Doğu Akdeniz'deki enerji rezervleri dolayısıyla emperyal ülkelerin bölgeye üşüşmeleri, Kıbrıs'ın konumunu ve stratejik durumunu bir daha gözler önüne sermektedir. Siyonistlerin, dolayısıyla Chabad terör örgütünün Kıbrıs'a yoğun ilgi göstermesi, arazi satın alarak gettolar oluşturmalarının bir nedeni de Kıbrıs'ın bu stratejik önemidir.

Araştırmacı Yazar Prof. Dr. İsmail Şahin, Kıbrıs'ta yer alan Yahudi nüfusun hızlı bir artış gösterdiğine işaret ederek çarpıcı detaylar vermiştir: "İsrail, kurulduğu günden bugüne Doğu Akdeniz'deki gelişmeleri yakından takip ediyor, özellikle Kuzey Kıbrıs meselesini. İsrail devleti, Kıbrıs sorununu yakından takip ederken Yahudiler de adanın hem kuzeyinde hem de güneyin-

⁴ Bekir Sıtkı Şirin, Yavru Vatan Kıbrıs Büyük İsrail Olmasın, Ravza Yayınları, 1.bsk.2023, İstanbul, s.18

de mülk satın alarak adaya yerleşiyor. Kıbrıs'a yerleşenler, büyük ölçüde İsrail, Rus ve İngiltere Yahudilerinden oluşuyor. Basında yer alan haberler, son yıllarda Kıbrıs'ta yer alan Yahudi nüfusun hızlı bir artış gösterdiğine işaret ediyor. İsrail'den kalkan bir uçak, yaklaşık bir saatte Kıbrıs'a varıyor. Ayrıca Kıbrıs, İsrail'le mukayese edildiğinde daha ucuz ve daha güvenli. Yaşanan nüfus artışının, vadedilmiş topraklar ile bir ilgisinin olup olmadığına ilişkin, kesin bir şeyler söylemek oldukça güç. Ancak Kıbrıs'ta konuya ilişkin çıkan yazılar, bu hususta güçlü şüpheler olduğuna dikkat çekiyor. Haberler sıklıkla Kıbrıs'ta artan Yahudi nüfusuna, sermayesine, nüfuzuna ve lobisine dikkat çekiyor. Adanın her iki tarafında Yahudilere ait yatırımların arttığı, kültürün ve dinin yayıldığı bir gerçek. Bu durumun manevi ya da siyasi bir motivasyonu var mı, bunu iyice araştırmak gerekiyor.”⁵

5 <https://www.haber7.com/dunya/haber/3367343-israilin-yeni-hedefi-kktc-mi-yahudilere-toprak-satisi-yasaklaniyor>

Uzmanlar, Kıbrıs'a sahip olanın, Orta Doğu'ya hükmetmede büyük avantaj elde edeceğini söylemektedir. Bu, bir gerçek. Bunun yanı sıra Doğu Akdeniz'deki enerji mücadelesinde de Kıbrıs, çok önemli bir konumda bulunmaktadır. Uluslararası aktörlerin amaçlarından biri de enerji paylaşımını İsrail'i merkeze olarak yapmaktır. Böylece İsrail'in, maksimum kaynağa ulaşmasını istiyorlar. Sözün özü KKTC'de yaşananlar, Doğu Akdeniz'deki enerji mücadelesinden bağımsız değildir. Ve Türkiye, KKTC'yi kaybederse ortada Mavi Vatan diye bir iddiası da davası da kalmayacaktır. Aslında Kıbrıs'ı savunmak, aynı zamanda Türkiye'yi savunmak, dolayısıyla Siyonizmin bölgedeki etkinliğini azaltmak anlamına gelmektedir. Ne yazık ki Türkiye, burnunun dibindeki adaları Lozan'la vermenin, bugün acısını çekmektedir.

Kısacası Kıbrıs, Akdeniz'in en stratejik noktası olmanın yanında, Türkiye'nin de milli güvenlik meselesidir. Çünkü bilinmelidir ki Kıbrıs

düşerse Akdeniz de düşer. Akdeniz düşerse Anadolu da düşer.⁶ Bu nedenle Türkiye, Siyonist İsrail ile ilişkilerini sadece durdurmakla kalmamalı, aynı zamanda bölgedeki faaliyetlerine yönelik de engelleyici politikalar geliştirmelidir. Aksi hâlde hiçbir ülkede hatta bütünüyle bölgede, rahat ve huzur kalmayacaktır. Bugün Gazze halkı ama on yıllardır Filistin halkı ölümüne, sadece Siyonist katiller güruhuna değil, bütün küresel küfür güçlere karşı bir mücadele

vermektedir. Hamas Siyasi Büro başkanı İsmail Haniye'nin, üç oğlu ve 5 torunu aynı gün şehit edilmiş olmasına rağmen "benim çocuklarımın kanı Gazze'de şehit edilen diğer kardeşlerimin kanından daha kırmızı değil." diyebilmesi ve metanetini koruyabilmesi, toprağını koruma kaygısından öte, daha ulvi bir dava için mücadele azminden kaynaklanmaktadır. Ama ne yazık ki, Türkiye dahil diğer bölgelerde, İsmail Haniye'nin ve aslında bütünüyle Gazze halkının gösterdiği kahramanlığı ve sabrı gösterebilecek, yok denecek kadar az insan çıkacaktır. Çünkü bugün, bütün Müslümanlar için kutsal olan beldeler, Siyonist işgaline karşı sadece bu mazlum ve masum Filistin halkı tarafından korunurken Müslümanların genelinde ya hiç ses yok ya da çok cılız sesler çıkmaktadır.

CHABAD (Şabad) Örgütü

CHABAD, başta Rusya, Ukrayna, İsrail, İran, Türkiye, Kıbrıs olmak üzere, en az 100 ülkede 4972 şubesiyle örgütlü olan, kökten dinci,

Yahudi tarihçilerin verdiği bilgilere göre Chabad; bilgelik, anlayış ve bilgi için kullanılan İbranice kelimelerin ilk harflerinden oluşan bir kısaltmadan ibarettir. "Chabad", tarikatın kurucusu olarak bilinen Haham Shneur Zalman'ın "Tanya" isimli kitabından esinlenilerek isimlendirilmiştir.

Siyonist, Mesihçi, takiyeci, gizli istihbarat tekniği kullanan ve mafya tipi faaliyet gösteren bir Yahudi örgütü, tarikatıdır.

Ocak 2024'te New York/ Brooklyn'de aynı zamanda sinagog olarak da kullanılan CHABAD genel merkezinde bulunan gizli tüneller, kanlı şilteler ve ABD polisi ile çatışma görüntüleri, bu mafyatik suç örgütünün sapıklığının ulaştığı boyutu göstermektedir.

Bir yardım kuruluşu görünümünde olan bu suç örgütü, kara para aklama, organ kaçakçılığı, uyuşturucu ticareti, çocuk kaçırma, suikast vb. eylemler yapan bir Siyonist mafya örgütü olarak faaliyet göstermektedir. Genel merkezlerindeki gizli tünellerde bulunan kanlı şilteler, çocuk arabası, oyuncaklar ve kanalizasyon mazgallarından gizli kaçış yolları, çocuk kurban etme gibi dinî ritüeller yaptıkları konusundaki iddiaları doğrulamaktadır.

Dünyanın birçok ülkesinde merkezleri bulunan Chabad terör örgütü, özellikle sosyal yardım faaliyetleri nedeniyle dünyanın en tanınmış Hasidik hareketi⁷ ve en büyük Hasidik Yahudi dinî örgütü olarak da gösterilmektedir. Bu ör-

⁷ Hasidizm kelime olarak "dindar" anlamındaki "hasid" kelimesinden gelir. Samimi dindarlığı, Tanrıyla manevi birlikteliği ve yaratıcısına özel bir bağlılıkla hizmet etmeyi ifade eder. "Hasid" kelimesi Tevrat'ta dindar kişi anlamında kullanıldığı gibi Tanrı'ya yönelik olarak da kullanılır. Bkz; <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/1530978>, s.126

Hasidizm, İsrail ben Eliezer Ba'al Şem Tov (genellikle 'Beş' kısaltılmış ismi ile anılırdı) tarafından 18. yüzyılın Podolya'sında (Podolya, Ukrayna'nın güneybatı ve orta batısını kapsayan tarihi bir bölgedir.) kurulan yenilikçi bir halk akımıdır. Yahudi âleminin bir yöresinde etkinlik gösteren ve dinsel mistisizmi temsil eden gruplar, 'hasidut' (azizlik/ salihlik) ülküsünü izleyerek, dinsel yaşamın duyarlılığına yanıt vermeye çalıştı. Bkz; [https://www.salom.com.tr/haber/113709/hasidizm-ve-Israilde-haredilerin-istihdam-ve-egitim-sorunu-](https://www.salom.com.tr/haber/113709/hasidizm-ve-Israilde-haredilerin-istihdam-ve-egitim-sorunu)

güt, Amerikan Yahudileri arasında da Mesihçi Yahudiliğin en aşırı kesimini temsil etmektedir.

Kuruluşu

ABD ve İsrail başta olmak üzere dünyanın birçok ülkesinde kolları bulunan bu Yahudi tarikatının kuruluşu, 18. yüzyıla kadar uzanmaktadır. Temelleri Beyaz Rusya'da atılan tarikat, adını Rusya'nın Smolensk bölgesinde küçük bir kasaba olan Lubavitch'den almaktadır. Yahudi tarihçilerin verdiği bilgilere göre Chabad; belgellik, anlayış ve bilgi için kullanılan İbranice kelimelerin ilk harflerinden oluşan bir kısaltmadan ibarettir. "Chabad", tarikatın kurucusu olarak bilinen Haham Shneur Zalman'ın "Tanya"⁸ isimli kitabından esinlenilerek isimlendirilmiştir.

CHABAD LUBAVITCH tarikatı, özellikle sosyal yardım faaliyetleri sayesinde, dünyanın en tanınmış, en çok yayılan ve en büyük Hasidik⁹

⁸ Daha geniş bilgi için bkz; Mehtap Ekşi-Saliha Esen, agy, s.419 vd.

⁹ Hasidizmin ortaya çıkışı ile ilgili daha geniş bilgi için bkz; Mehtap Ekşi-Saliha Esen, agy, s.418

Hareketlerinden biridir. Çıkış yeri Polonya asıllı Haham Liadili Shneur Zalman Baruchovitch (1745-1812) tarafından, 1775 yılında Rusya'da kurulmuş ve bütün Rusya'yı etkisi altına almıştır. Chabad, 1930'larda hareket merkezini Rusya'dan Polonya'ya, II. Dünya Savaşı'nın başlaması ile bu sefer de merkezini Amerika Birleşik Devletleri'ne taşımıştır. Günümüzde ise merkez olarak ABD ve İsrail'i kullanmaktadır.¹⁰

Mesih'in Ölmediğine ve Geleceğine İnanırlar

Bu örgütün lideri Mendel Schneerson'ın 12 Haziran 1994'te ölmüş olmasına rağmen takipçileri, onun 'beklenen Mesih' olduğuna ve geri döneceğine inanmaktadırlar. Brooklyn'in Crown Heights bölgesindeki 770 Eastern Parkway'de bulunan Yahudiler, aynı inanca mensup Siyonistlerdi. Ortodoks Yahudiler ise ölmüş bir hahamın Mesih olamayacağı gerekçesiyle ta-

¹⁰ <https://www.habervakti.com/kktcde-sessiz-ve-derin-siyonist-igali#>; <https://www.timeturk.com/kultur/yeralti-yahudi-toplulugu-chabad-ve-mesihci-kavga/haber-1781275>

rikatın iddialarını kabul etmemektedirler. Hasidikler ise Schneerson'ın ölmediğini, sinagogda yaşadığını ileri sürerek bu itirazları kabul etmemektedirler. Hasidiklerin New York'taki sinagogun civarında Schneerson'ın resminin de yer aldığı "Mesih, burada." yazılı afişler asmaları da dikkatleri çekmektedir. Kısacası New York'taki bu sinagog, bağlıları nezdinde 'kutsal' bir makam olarak görülmektedir.¹¹

Bu örgütün merkezi, halen ABD'de bulunmaktadır. 2024 yılının başlarında dünya kamuoyunda infial uyandıran ve ortaya saçılan pisliklerden herkesin rahatsız olduğu Hasidik Yahudi hareketi Şabad-Habad-Lubaviç merkezi ABD'nin New York şehrinde, Brooklyn bölgesinde bulunmaktadır. Brooklyn'de tarihi bir sinagogun altında, gizli bir tünel inşa edildiği ortaya çıkmıştır. Tüneli kapatmak isteyen polis ile kararı protesto eden Yahudi cemaati arasında arbede yaşanmıştır. Şabad-Lubaviç hareketi tarafından kullanılan bu tünel; insanların, evlerinin altından garip sesler geldiğini polise bildirmesinin ardından keşfedilmiştir. Tünelin, terk edilmiş bir "mikve"ye çıktığı belirtilmiştir. Yahudilerin belli zamanlarda, arınma inancıyla banyo yaptığı hamamlara 'mikve' denmektedir. Sinagogların bodrum katında küçük bir havuz olan mikve, Yahudilerin ritüellerinden biridir. Kadınlar, âdet dönemlerinden sonra ve düğün öncesinde, ayrıca da din değiştirirken mikveye girmektedirler.

Bazıları tarafından "modern tarihin en etkili

Kıbrıs'ta bir kamu görevlisi, bu dönem itibariyle çok sayıda Yahudi'ye, yasal olmadığı hâlde, KKTC vatandaşlığı verildiğini belirtirerek "Faaliyetleri yasal değil. Herhangi bir izinleri yok. Ben bunlarla mücadele ettim ancak polis beni uyardı ve öldürülmemin dahi olası olabileceğini söyledi. Chabad, mafya ile çalışıyor." ifadelerini kullandı.

hahamı" olarak kabul edilen Şabat-Lubavitch hareketinin lideri Menachem Mendel Schneerson, 12 Haziran 1994'teki ölümünden önce, 40 yıldan fazla bir süre boyunca cemaat ile bu binada bir araya gelmekteydi.¹²

CHABAD'ın ABD'deki lobi örgütü ise "American Friends of Lubavitch" adlı kuruluştur. Bu kuruluşun başkan yardımcısı Levi Shemtov, lobi çalışmalarında başı çeken hahamdır. Netanyahu'nun da mensubu olduğu CHABAD,

İsrail hükûmeti, MOSSAD, İsrail ordusu ve polisi içinde de yaygın şekilde örgütlüdür.¹³

Chabad'ın/Şabad'ın Amacı

CHABAD'ın amacı, bir Yahudi olan son mesihin, dünyaya gelişini hızlandırmak ve Dünyayı Yahudilerin yönetmesini sağlamaktır. Chabad'ın son Rebbe'si¹⁴ Menachem Mendel Schneerson, Benyamin Netahyahu'yu, tarihatın Brooklyn'deki merkezinde ağırlayıp "MESİH henüz gelmedi. Gelmesi için bir şeyler yapın." demiş ve ondan "Bunun için çalışıyoruz efendim." yanıtı almış ancak Rebbe'si, bunun yeterli olmadığını söylemiştir. İşte Netanyahu, kendisi gibi sapkın olan Rebbe/Mesih olarak bilinen bu sapkına tabiidir. Netanyahu'nun bu sapkın Reb-

12 <https://www.takvim.com.tr/dunya/2024/01/10/siyonist-tunellerden-sapkin-ritueller-cikti-hasidik-yahudi-sinagogunda-30-yillik-istismar-new-york-polisi-delillerinden-gizliyor>

13 <https://www.habervakti.com/chabad-nedir-derinligi-ve-planlari-tehlikeli-mi#>

14 Rebbe: CHABAD'ın Mesih ilan ettiği Menahem Mendel Schneerson'dur. Birçok takipçisi tarafından Lubavither Rebbe veya kısaca Rebbe olarak anılır. 20. yüzyılın en etkili Yahudi liderlerinden biri olarak kabul ediliyor. Fetva vermeye ehil ve yetkili cemaat dini liderlerine rabbi denir. Hasidilerde ise rabbiler "rebbe" olarak adlandırılır. Rebbeler soydan gelir ve ruhani nitelik taşırlar. Onlar keramet gösterebilirler.

11 <https://www.timeturk.com/kultur/yeralti-yahudi-toplulugu-chabad-ve-mesihci-kavga/haber-1781275>

be ile ilk görüşmesi 1984 yılında, ikinci görüşmesi ise 18 Kasım 1988'de olmuştur.¹⁵

Chabad/Şabad KKTC'DE

Yahudiler için Kıbrıs adasının önemi, İngiltere başbakanı Benjamin Disraeli (21 Aralık 1804-19 Nisan 1881) döneminde başlamış, Theodor Herzl (2 Mayıs 1860-3 Temmuz 1904) ile siyasallaşmıştır. İsrail devletinin kuruluşu ile olmazsa olmaz bir duruma gelmiştir. Son yıllarda ise bu Siyonist yayılma görevi, Chabad üzerinden devam etmektedir.

Bu örgüt, Kıbrıs adasının güneyinde -Rum bölgesinde- 2003, kuzeyinde -KKTC'de- ise 2008 yılında fiili olarak faaliyete geçmiş, henüz KKTC'ye haham olarak atanmadığı hâlde, 27 Haziran 2007 Çarşamba tarihinde yazılan bir raporda, "Larnaka, Ayia Napa, Girne, Limasol, Lefkoşa ve Baf'ı kapsayan altı haftalık" bir görevlendirme sonucu Chaim Hillel Azimov'un iş başı yaptığı bilgisi yer almıştır.¹⁶

Chabad-Lubavitch tarikatının KKTC'deki varlığı, Annan Planı sonrasında, KKTC'de aniden binlerce inşaatın yapılmaya başlanması ve çoğu Yahudi olan Rusya, Ukrayna, İran, İngiltere vatandaşlarının KKTC'ye akın etmesi ile fark edilmiştir.

Özellikle de Siyonistlerin, KKTC ile ilgisi, eski (24 Nisan 2005- 23 Nisan 2010) Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat'ın, başbakanlık (13 Ocak 2004- 23 Nisan 2005) dönemine dayanmaktadır.

Güney Rum yönetiminin AB'ye girmesinden sonra, AB'nin dayatması ile banka mevduatlarının yüzde 35'i tıraşlanmıştır. Kara paraya karşı çok ciddi önlemler alınmak zorunda kalınmıştır.

¹⁵ <https://www.gzt.com/gercek-hayat/chabad-neden-savas-istiyor-3772672>

¹⁶ <https://www.5gvirusnews.com/yazarlar/demek-kichabadi-tanimiyoruz-h1272.html>

Offshore şirketler kapatılmıştır. Bu gelişmeler üzerine Rusya ve Ukrayna Yahudileri, güneyden KKTC'ye geçmiştir. KKTC'de yüzlerce şirket kurmuşlar, döviz büroları açmışlar, onlarca inşaat şirketi kurarak binlerce dönüm arazi satın almışlar, on binlerce konut yapmışlar ve bu konutları İsraililere, Rusya, Ukrayna, İran, İngiltere, Azerbaycan, Almanya, Polonya, Romanya, Moldova Yahudilerine satmaya başlamışlardır. Bu satış kampanyasında fiilen rol alanlardan biri de Chabad tarikatı ve KKTC'ye tayin ettikleri Haham Azimov ile haham olan eşi idi.¹⁷

Kıbrıs'ta bir kamu görevlisi, bu dönem itibarıyla çok sayıda Yahudi'ye, yasal olmadığı hâlde, KKTC vatandaşlığı verildiğini belirterek "Faaliyetleri yasal değil. Herhangi bir izinleri yok. Ben bunlarla mücadele ettim ancak polis beni uyardı ve öldürülmemin dahi olası olabileceğini söyledi. Chabad, mafya ile çalışıyor." ifadelerini kullandı. Chabad'ın LGBT'yi de desteklediğini kaydeden kamu görevlisi, "Chabad birçok suç işliyor. Kara para akıyor ve MOSSAD'a bilgi sızdırıyor. Tüm askerî noktaları deşifre ediyorlar. Geçitkale'de olduğu gibi, askerî alanların yakınlarından toprak alıyorlar." diye konuştu.¹⁸

Kıbrıs'taki Siyonistleri bir araya getiren oluşum olan Chabad'ın başını ise kendisini "KKTC hahambaşı" olarak tanıtan Chaim Azimov çekmektedir. Merkezi Girne'de yer alan Chabad, ABD Devlet Başkanı Joe Biden ve ekibi tarafından da destekleniyor. KKTC'de bir de bankası bulunan Chabad'ın, para transferlerini bu banka üzerinden yaptığı ifade ediliyor. KKTC'deki iş birlikçilerini paraya boğan Chabad'ın yavru vatandaşları nüzuzunu gitgide genişlettiği biliniyor. (devam edecek)

¹⁷ <https://www.5gvirusnews.com/yazarlar/chabad-nedir-h1340.html>

¹⁸ <https://www.milligazete.com.tr/haber/16283013/chabad-tam-bir-suc-orgutu>

Sen de

Sanma ki dünyanın müdavimisin
Yel alır, sel vurur, sen de gidersin
Her zaman şen olmaz, gül bahçeleri
Ayrılık şarabın, sen de içersin

Bülbülün gülleri her zaman kokmaz
Ferhat'ın dağlara gücü dayanmaz
Aslılar kaybolur, Keremler kalmaz
Yüreğin el vermez, sen de bitersin

Mecnun'a şerbetti, Leyla'nın sözü
Geceye inkılap etti gündüzü
Leylasız cehennem sanki yeryüzü
Leyla'nı yitirip sen de göçersin

Dünya sevdasının var mıdır sonu
Kurtulan olur mu bilip oyunu
Nihayet görünce kendi sonunu
İblis'e laneti sen de edersin

Özünü, milletini ne çok seversin
Göğsünü kabartıp üryan gezersin
Helali bilmeyip haram da yersin
Sırat görününce sen de geçersin

Israrın nafile, çaban beyhude
Hırsı, ihtirası bırak mazide
An olur, gün olur, zaman gelir de
Ölüm libasını sen de giyersin

Taşkın ÖNEL

